

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 27ης Ιανουαρίου 2026 *

Περιεχόμενα

I.	Το νομικό πλαίσιο	4
A.	Το διεθνές δίκαιο	4
1.	Η Σύμβαση για τα ναρκωτικά	4
2.	Η Σύμβαση για τις ψυχοτρόπους ουσίες	7
B.	Το δίκαιο της Ένωσης	8
1.	Η απόφαση-πλαίσιο 2004/757	8
2.	Η απόφαση 2021/3	9
3.	Ο Κανονισμός Διαδικασίας του Δικαστηρίου	12
II.	Ιστορικό της διαφοράς	12
III.	Η προ της ασκήσεως προσφυγής διαδικασία	14
IV.	Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου	15
V.	Επί της προσφυγής	15
A.	Επί του παραδεκτού	15
1.	Επιχειρήματα των διαδίκων	15
2.	Εκτίμηση του Δικαστηρίου	16
B.	Επί της ουσίας	18
1.	Επί της δεύτερης αιτίας, η οποία αφορά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 2, ΣΛΑΕ	19

* Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική.

α) Επιχειρήματα των διαδίκων	19
β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου	22
2. Επί της πρώτης αιτιάσεως, με την οποία προβάλλεται παράβαση των άρθρων 1 και 2 της αποφάσεως 2021/3, καθώς και του άρθρου 288, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ	25
α) Επί της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας της αποφάσεως 2021/3	25
1) Επιχειρήματα των διαδίκων	25
2) Εκτίμηση του Δικαστηρίου	26
β) Επί της παραβάσεως των άρθρων 1 και 2 της αποφάσεως 2021/3 καθώς και του άρθρου 288, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ	30
1) Επιχειρήματα των διαδίκων	30
2) Εκτίμηση του Δικαστηρίου	30
3. Επί της τρίτης αιτιάσεως, με την οποία προβάλλεται παραβίαση της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ	31
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	31
β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου	32
Επί των δικαστικών εξόδων	34

«Παράβαση κράτους μέλους – Άρθρο 258 ΣΛΕΕ – Παραδεκτό – Απόφαση (ΕΕ) 2021/3 – Θέση που πρέπει να ληφθεί, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά την εκ νέου συγκληθείσα εξηκοστή τρίτη σύνοδο της επιτροπής για τα ναρκωτικά, που συστάθηκε από το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο των Ηνωμένων Εθνών, όσον αφορά την καταχώριση της κάνναβης και των σχετικών προς αυτήν ουσιών βάσει της ενιαίας σύμβασης για τα ναρκωτικά του 1961, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο του 1972, και της σύμβασης για τις ψυχοτρόπους ουσίες του 1971 – Τοποθέτηση και ψήφος κράτους μέλους που αντιβαίνουν προς την εν λόγω θέση της Ένωσης – Άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ – Αρχή της καλόπιστης συνεργασίας – Αποτελέσματα της προσαπτόμενης συμπεριφοράς κατά την ημερομηνία εκπνοής της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη – Συνεχιζόμενα αποτελέσματα όσον αφορά την ενότητα και τη συνοχή της διεθνούς δράσης της Ένωσης – Άρθρο 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ – Αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα – Επηρεασμός των κοινών κανόνων ή μεταβολή της εμβέλειάς τους – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας προβληθείσα ως μέσο άμυνας – Απαράδεκτο»

Στην υπόθεση C-271/23,

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ λόγω παραβάσεως, η οποία ασκήθηκε στις 27 Απριλίου 2023,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον L. Baumgart, τη M. Carpus-Carcea και τη Zs. Teleki,

προσφεύγουσα,

κατά

Ουγγαρίας, εκπροσωπούμενης από τους M. Z. Fehér και G. Koós,

καθής,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, T. von Danwitz, Αντιπρόεδρο, F. Biltgen, K. Jürimäe, M. L. Arastey Sahún, I. Ziemele, J. Passer και O. Spineanu-Matei, προέδρους τμήματος, S. Rodin, Δ. Γρατσία, M. Gavalec (εισηγητή), Z. Csehi και N. Fenger, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: L. Medina

γραμματέας: M. Siekierzyńska, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 15ης Οκτωβρίου 2024,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 27ης Φεβρουαρίου 2025,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την προσφυγή της, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:
 - να διαπιστώσει ότι η Ουγγαρία, καθόσον δεν προσχώρησε στη θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την εκ νέου συγκληθείσα εξηκοστή τρίτη σύνοδο της επιτροπής για τα ναρκωτικά όσον αφορά την τροποποίηση της καταχώρισης της κάνναβης και των σχετικών προς αυτήν ουσιών στους καταλόγους, πρώτον, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την απόφαση (ΕΕ) 2021/3 του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 2020, για τη θέση που πρέπει να ληφθεί, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά την εκ νέου συγκληθείσα εξηκοστή τρίτη σύνοδο της επιτροπής για τα ναρκωτικά, όσον αφορά την καταχώριση της κάνναβης και των σχετικών προς αυτήν ουσιών βάσει της ενιαίας σύμβασης για τα ναρκωτικά του 1961, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο του 1972, και της σύμβασης για τις ψυχοτρόπους ουσίες του 1971 (ΕΕ 2021, L 4, σ. 1), η οποία τη δεσμεύει δυνάμει του άρθρου 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 288, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, δεύτερον, παραβίασε την αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα της Ένωσης που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και, τρίτον, παραβίασε την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, και
 - να καταδικάσει την Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα.

I. Το νομικό πλαίσιο

A. Το διεθνές δίκαιο

1. Η Σύμβαση για τα ναρκωτικά

- 2 Η Ενιαία Σύμβαση του 1961 επί των ναρκωτικών, όπως τροποποιήθηκε με το πρωτόκολλο τροποποίησης της ενιαίας σύμβασης του 1961 για τα ναρκωτικά του 1972, η οποία συνήφθη στη Νέα Υόρκη στις 30 Μαρτίου 1961 (*Recueil des traités des Nations unies*, τόμος 520, αριθ. 7515, στο εξής: Σύμβαση για τα ναρκωτικά), ορίζει στο όγδοο εδάφιο του προοιμίου της τα εξής:

«Επιθυμούνται όπως συνάψουν διεθνή σύμβασιν δυναμένην να γίνη αποδεκτή από πάντας, αντικαθιστώσαν το πλείστον των υφισταμένων συμφώνων των σχετικών προς τα ναρκωτικά, περιορίζουσιν την χρήσιν των ναρκωτικών δι' ιατρικούς και επιστημονικούς σκοπούς και εγκαθιδρύουσιν μίαν σταθεράν διεθνή συνεργασίαν ίνα, εφαρμόσουν τας αρχάς ταύτας και επιτύχουν των σκοπών τούτων».

- 3 Το άρθρο 1 της Σύμβασης για τα ναρκωτικά, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ορισμοί», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Εκτός ρητού αντιθέτου προσδιορισμού ή εκτός εάν το κείμενον ορίζει άλλως, οι κάτωθι ορισμοί εφαρμόζονται εφ' όλων των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως:

α) Ο όρος “Όργανον” δηλοί το διεθνές Όργανον ελέγχου ναρκωτικών [(στο εξής: INCB)].

[...]

ζ) Ο όρος “Επιτροπή” δηλοί την Επιτροπή Ναρκωτικών του [Οικονομικού και Κοινωνικού] Συμβουλίου [των Ηνωμένων Εθνών (στο εξής: επιτροπή για τα ναρκωτικά)].

[...]

ι) Ο όρος “ναρκωτικών” δηλοί πάσαν ουσίαν των πινάκων I και II, φυσικήν ή συνθετικήν.

[...]

υ) Δια των όρων “Πίναξ I”, “Πίναξ II”, “Πίναξ III” και “Πίναξ IV” νοούνται οι συνημμένοι εις την παρούσαν Σύμβασιν κατάλογοι ναρκωτικών ή παρασκευασμάτων οι οποίοι δύνανται να τροποποιούνται από καιρού εις καιρόν συμφώνως προς το άρθρον 3.

[...]»

- 4 Το άρθρο 2 της Σύμβασης, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ουσίαι υποκείμεναι εις έλεγχον», ορίζει τα εξής:

«1. Εξαιρέσει των μέτρων ελέγχου, άτινα περιορίζονται εις ωρισμένα ναρκωτικά, τα ναρκωτικά του πίνακος I υπόκεινται εις πάντα τα μέτρα ελέγχου τα εφαρμόζόμενα εις τα προβλεπόμενα υπό της παρούσης Συμβάσεως ναρκωτικά, και ιδιαιτέρως εις τα μέτρα τα προβλεπόμενα εις τα κάτωθι άρθρα: 4 (παράγραφος γ), 19, 20, 21, 29, 30, 31, 32, 33, 34 και 37.

[...]

5. Τα ναρκωτικά του Πίνακος IV θα περιλαμβάνονται ομοίως και εις τον Πίνακα I και θα υπόκεινται εις πάντα τα μέτρα ελέγχου τα εφαρμοζόμενα εις τα ναρκωτικά του τελευταίου τούτου Πίνακος και επιπροσθέτως:

α) Τα Μέρη οφείλουν να υιοθετήσουν πάντα τα ειδικά μέτρα ελέγχου τα οποία κατά την κρίσιν των είναι αναγκαία ένεκα των ιδιαίτερος επικινδύνων ιδιοτήτων των περιλαμβανομένων ναρκωτικών και

β) Εάν, κατά την γνώμην των Μερών, η εν τη Χώρα των κατάστασις είναι τοιαύτη ώστε τούτο ν' αποτελή το πλέον ενδεδειγμένον μέσον προστασίας της δημοσίας υγείας, τα Μέρη υποχρεούνται να απαγορεύουν την παραγωγήν, την βιομηχανικήν παραγωγήν, την εξαγωγήν και την εισαγωγήν, το εμπόριον, την κατοχήν ή την χρησιμοποίησιν τοιούτων ναρκωτικών εξαιρέσει των ποσοτήτων αι οποίαι θα είναι πιθανόν απολύτως απαραίτητοι διά την ιατρικήν και επιστημονικήν έρευναν συμπεριλαμβανομένων των διά των ναρκωτικών τούτων γενομένων κλινικών πειραμάτων, τα οποία θα πρέπει να λαμβάνουν χώραν υπό την άμεσον επίβλεψιν και τον άμεσον έλεγχον του εν λόγω Μέρους ή να υποβάλλονται εις την επίβλεψιν ταύτην και τον έλεγχον τούτον.

[...]»

5 Κατά το άρθρο 3 της εν λόγω Σύμβασης, το οποίο φέρει τον τίτλο «Τροποποιήσις του πεδίου εφαρμογής του ελέγχου»:

«1. Εάν Μέρος τι, ή η Παγκόσμιος Οργάνωσις Υγείας [(ΠΟΥ)] διαθέτη πληροφορίας αι οποίαι κατά την γνώμην της, καθιστούν αναγκαίαν την τροποποίησιν πίνακος τινός, θ' απευθύνη εις τον Γενικόν Γραμματέα γνωστοποίησιν συνοδευομένην υπό πασών των καταλλήλων διά την υποστήριξιν αυτής πληροφοριών.

[...]

4. Εάν η [ΠΟΥ] διαπιστώσῃ ότι παρασκεύασμά τι δεν δύναται, εκ των ουσιών τας οποίας περιέχει να οδηγήσῃ εις καταχρήσεις, ούτε να δημιουργήσῃ νοσηρά αποτελέσματα (παράγραφος 3) και ότι το ναρκωτικόν, το οποίον περιέχει αύτη, δεν δύναται να ανακτηθῇ ευκόλως, η [επιτροπή για τα ναρκωτικά] συμφώνως προς την σύστασιν της [ΠΟΥ] δύναται ν' αναγράψῃ το εν λόγω παρασκεύασμα εις τον Πίνακα III.

5. Εάν η [ΠΟΥ] διαπιστώσῃ, ότι ναρκωτικόν τι του Πίνακος I είναι κατ' εξοχήν επιδεκτικόν να οδηγήσῃ εις καταχρήσεις και να δημιουργήσῃ νοσηρά αποτελέσματα (παράγραφος 3) και ότι ο κίνδυνος αυτός δεν ισοσταθμίζεται διά των σημαντικών θεραπευτικών πλεονεκτημάτων, τα οποία δεν θα παρείχον ουσίαι έτεραι των αναγραφομένων, εις τον Πίνακα IV τοιούτων, η [επιτροπή για τα ναρκωτικά] δύναται, αναλόγως της υπό της [ΠΟΥ], γενομένης συστάσεως, ν' αναγράψῃ, το εν λόγω ναρκωτικόν εις τον Πίνακα IV.

6. Οσάκις γνωστοποιήσις τις αναφέρεται εις ναρκωτικόν τι του Πίνακος I ή του Πίνακος II ή παρασκευάσμά τι του Πίνακος III, η [επιτροπή για τα ναρκωτικά], επί πλέον του προβλεπομένου εις την παράγραφον 5 μέτρου, δύναται, συμφώνως προς την σύστασιν της [ΠΟΥ], να τροποποιήση οιονδήποτε πίνακα, ήτοι:

α) Μεταφέρουσα ναρκωτικόν τι εκ του Πίνακος I εις τον Πίνακα II, ή εκ του Πίνακος II εις τον Πίνακα I, ή

β) Διαγράφουσα ναρκωτικόν τι ή παρασκευάσμά τι εκ τινος Πίνακος, αναλόγως της περιπτώσεως.

7. Πάσα απόφασις της [επιτροπής για τα ναρκωτικά] λαμβανομένη εις εφαρμογήν του παρόντος άρθρου θα κοινοποιήται υπό του Γενικού Γραμματέως εις άπαντα τα Κράτη Μέλη του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών [[ΟΗΕ)], εις τα μη Μέλη Κράτη τα οποία είναι Μέρη της παρούσης Συμβάσεως, εις την [ΠΟΥ] και εις το [INCB]. Η απόφασις θα εκτελήται ως προς έκαστον Μέρος, από της ημερομηνίας λήψεως της προαναφερθείσης κοινοποιήσεως, και τα Μέρη θα λάβουν τότε πάντα τα απαιτούμενα υπό της παρούσης Συμβάσεως μέτρα.

[...]»

6 Το άρθρο 8 της Σύμβασης, το οποίο φέρει τον τίτλο «Καθήκοντα της [επιτροπής για τα ναρκωτικά]», ορίζει τα εξής:

«Η [επιτροπή για τα ναρκωτικά] εξουσιοδοτείται όπως εξετάζη πάντα τα θέματα τα αναγόμενα εις τους σκοπούς της παρούσης Συμβάσεως και ιδιαίτερώς:

α) [ό]πως τροποποιή τους πίνακας συμφώνως προς το άρθρον 3.

[...]»

7 Το άρθρο 35 της Σύμβασης για τα ναρκωτικά, το οποίο φέρει τον τίτλο «Καταπολέμησις της παρανόμου εμπορίας», προβλέπει στο στοιχείο α' τα εξής:

«Λαμβανομένου δεόντως υπ' όψιν του συνταγματικού συστήματος ως και του δικαστικού και διοικητικού τοιούτου, Τα Μέρη:

α) Θα εξασφαλίσουν επί εθνικού πεδίου συντονισμόν των προληπτικών και κατασταλτικών ενεργειών κατά της παρανόμου εμπορίας. Προς τον σκοπόν τούτον θα δύνανται επωφελώς να ορίσουν κατάλληλον τινά υπηρεσίαν επιφορτισμένην με τον συντονισμόν τούτον».

8 Το άρθρο 36 της Σύμβασης, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ποινικά διατάξεις», ορίζει τα εξής:

«1. α) Υπό την επιφύλαξιν των συνταγματικών του διατάξεων έκαστο Μέρος θα υιοθετήσκει τα αναγκαία μέτρα ίνα η καλλιέργεια και η παραγωγή, η βιομηχανική παρασκευή, η εκχύλις, η παρασκευή, η κατοχή, η προσφορά, η έκθεσις προς πώλησιν, η διανομή, η αγορά, η πώλησις, η παράδοσις υπό οιαδήποτε μορφήν, η μεσιτεία, η αποστολή, η εν διαμετακομίσει τοιαύτη, η μεταφορά, η εισαγωγή, η εξαγωγή ναρκωτικών, μη σύμφωνοι προς τας διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως ή πάσα ετέρα πράξις ήτις, κατά την γνώμην του ρηθέντος Μέρους, θα ήτο αντίθετος προς τας διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως,

αποτελούν παραβάσεις ποινικώς κολασίμους όταν διαπράττονται αύται εκ προθέσεως και ίνα αι βαρείαι παραβάσεις τιμωρούνται δια καταλλήλου ποινής ιδία δια ποινής φυλακίσεως ή ετέρων στερητικών της ελευθερίας ποινών.

[...]

2. Υπό την επιφύλαξιν των συνταγματικών περιορισμών εκάστου Μέρους, του δικαστικού αυτού συστήματος και της εθνικής αυτού νομοθεσίας.

α) [...]

- ii) Η εκ προθέσεως συμμετοχή εις οιανδήποτε των ανωτέρω παραβάσεων, η συνενοχή ή συμφωνία προς εκτέλεσιν ή η απόπειρα προς εκτέλεσιν, ως και αι προπαρασκευαστικάί πράξεις και αι χρηματικάί συναλλαγαί αι εκ προθέσεως γενόμεναι, σχετικώς με τας παραβάσεις τας οριζόμενας εν τω άρθρω τούτω, θα συνιστούν παραβάσεις τιμωρουμένας με τας ποινάς της παραγράφου 1.

[...]

4. Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου θα περιορίζωνται, ως προς την αρμοδιότητα υπό της Ποινικής νομοθεσίας εκάστου Μέρους.»

2. Η Σύμβαση για τις ψυχοτρόπους ουσίες

- 9 Η Σύμβασις επί των ψυχοτρόπων ουσιών, η οποία συνήφθη στη Βιέννη στις 21 Φεβρουαρίου 1971 (*Recueil des traités des Nations unies*, τόμος 1019, σ. 175) (στο εξής: Σύμβαση για τις ψυχοτρόπους ουσίες), ορίζει στο άρθρο 1, το οποίο φέρει τον τίτλο «Γλωσσάριον», τα εξής:

«Εφ' όσον δεν υφίσταται ένδειξις δίδουσα διαφορετικήν έννοιαν και εφ' όσον δεν απαιτείται εκ του κειμένου να δοθούν διαφορετικά, αι ακόλουθοι εκφράσεις έχουν εις την παρούσαν σύμβασιν τας κάτωθι διδομένας εννοίας.

[...]

- ε) Η έκφασις “ψυχότροπος ουσία” εννοεί πάσαν ουσίαν, φυσικής ή συνθετικής προελεύσεως, ή πάν φυσικόν προϊόν περιλαμβανόμενον εις τους Πίνακας I, II, III ή IV.

[...]

- ζ) Αι εκφράσεις “Πίναξ I”, “Πίναξ II”, “Πίναξ III”, και “Πίναξ IV” εννοούν καταλόγους ψυχοτρόπων ουσιών οι οποίοι φέρουν τους αντιστοίχους αριθμούς, προσηρτημένων εις την παρούσαν Σύμβασιν, οι οποίοι δύναται να τροποποιηθούν συμφώνως προς το άρθρον 2.

[...]»

- 10 Το άρθρο 2 της Σύμβασης αυτής, το οποίο φέρει τον τίτλο «Πεδίον εφαρμογής ελέγχου ουσιών», προβλέπει, μεταξύ άλλων, τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται για τη μεταφορά μιας ουσίας από έναν πίνακα σε άλλον ή για τη διαγραφή της καταχωρίσεώς της σε έναν από τους πίνακες.

B. Το δίκαιο της Ένωσης

1. Η απόφαση-πλαίσιο 2004/757

- 11 Η απόφαση-πλαίσιο 2004/757/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2004, για τη θέσπιση ελάχιστων διατάξεων σχετικά με τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης των εγκλημάτων και τις ποινές που ισχύουν στον τομέα της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών (ΕΕ 2004, L 335, σ. 8), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2017/2103 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2017 (ΕΕ 2017, L 305, σ. 12) (στο εξής: απόφαση-πλαίσιο 2004/757), αναφέρει στην αιτιολογική σκέψη 3 τα εξής:

«Είναι αναγκαία η θέσπιση ελάχιστων κανόνων όσον αφορά τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης των αδικημάτων της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών και πρόδρομων ουσιών, που να επιτρέπουν μια κοινή προσέγγιση σε επίπεδο Ένωσης για την καταπολέμηση της εν λόγω παράνομης διακίνησης.»

- 12 Το άρθρο 1, σημείο 1, της αποφάσεως-πλαισίου ορίζει την έννοια «ναρκωτικό» ως εξής:

«α) ουσίες τις οποίες καλύπτουν η [Σύμβαση για τα ναρκωτικά] ή η [Σύμβαση για τις ψυχοτρόπους ουσίες].

β) οποιαδήποτε από τις ουσίες που παρατίθενται στο παράρτημα».

- 13 Το άρθρο 2 της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εγκλήματα που συνδέονται με τη διακίνηση ναρκωτικών και πρόδρομων ουσιών», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να τιμωρούνται ποινικώς οι ακόλουθες εκ προθέσεως τελεσθείσες πράξεις, όταν τελούνται χωρίς να υπάρχει σχετικό δικαίωμα:

α) η παραγωγή, η κατασκευή, η εκχύλιση, η παρασκευή, η προσφορά, η διάθεση προς πώληση, η διανομή, η πώληση, η παράδοση υπό οποιεσδήποτε συνθήκες, η μεσιτεία, η αποστολή, η διαμετακόμιση, η μεταφορά, η εισαγωγή ή η εξαγωγή ναρκωτικών·

β) η καλλιέργεια της μήκωνος της υπνοφόρου, της κόκας ή της ινδικής καννάβης·

γ) η κατοχή ή η αγορά ναρκωτικών που αποβλέπει στην τέλεση μιας εκ των πράξεων που αναφέρονται στο στοιχείο α)·

[...]».

- 14 Το άρθρο 4 της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου, το οποίο φέρει τον τίτλο «Κυρώσεις», ορίζει τα εξής:

«1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα μέτρα που είναι αναγκαία ώστε τα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3 να επισύρουν αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές ποινικές κυρώσεις.

Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα μέτρα που είναι αναγκαία ώστε τα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 2 να επισύρουν μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας μεταξύ ενός και τριών ετών τουλάχιστον.

2. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε τα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) να επισύρουν μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας μεταξύ πέντε και δέκα ετών τουλάχιστον σε καθεμία από τις ακόλουθες περιστάσεις:

α) όταν το έγκλημα αφορά μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών·

β) όταν το έγκλημα είτε αφορά ναρκωτικά τα οποία βλάπτουν τα μέγιστα την υγεία, είτε προκάλεσε σημαντικές βλάβες στην υγεία πολλών προσώπων.

[...]»

2. Η απόφαση 2021/3

15 Οι αιτιολογικές σκέψεις 5, 7, 9, 11, 12, 21, 22 και 32 της απόφασης 2021/3 έχουν ως εξής:

«(5) Οι αλλαγές στους πίνακες της [Σύμβασης για τα ναρκωτικά] και της [Σύμβασης για τις ψυχοτρόπους ουσίες] έχουν άμεσες συνέπειες στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης στον τομέα του ελέγχου των ναρκωτικών. Η [απόφαση-πλαίσιο 2004/757] εφαρμόζεται στις ουσίες που παρατίθενται στους πίνακες των εν λόγω [Σ]υμβάσεων. Ως εκ τούτου, τυχόν αλλαγή στους πίνακες των εν λόγω [Σ]υμβάσεων ενσωματώνεται άμεσα στους κοινούς κανόνες της Ένωσης.

[...]

(7) Η Ένωση δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος της [Σύμβασης για τα ναρκωτικά] ή της [Σύμβασης για τις ψυχοτρόπους ουσίες]. Έχει καθεστώς παρατηρητή στη[ν επιτροπή για τα ναρκωτικά], στην οποία είναι μέλη με δικαίωμα ψήφου στην εκ νέου συγκληθείσα εξηκοστή τρίτη σύνοδο της δώδεκα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, απαιτείται το Συμβούλιο [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] να εξουσιοδοτήσει τα εν λόγω κράτη μέλη να εκφράσουν τη θέση της Ένωσης σχετικά με την καταχώριση ουσιών βάσει της [Σύμβασης για τα ναρκωτικά] και της [Σύμβασης για τις ψυχοτρόπους ουσίες], δεδομένου ότι οι αποφάσεις σχετικά με τη διεθνή καταχώριση ουσιών βάσει των εν λόγω [Σ]υμβάσεων εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Ένωσης.

[...]

(9) Σύμφωνα με την αξιολόγηση της επιτροπής εμπειρογνομόνων της ΠΟΥ, η κάνναβη και η ρητίνη κάνναβης δεν είναι ιδιαιτέρως ικανές να έχουν βλαπτικά αποτελέσματα παρόμοια με τα αποτελέσματα των άλλων ουσιών στον πίνακα IV της [Σύμβασης για τα ναρκωτικά]. Επιπλέον, παρασκευάσματα κάνναβης που χορηγούνται από το στόμα έχει αποδειχθεί ότι έχουν θεραπευτικές δυνατότητες για την αντιμετώπιση του πόνου και άλλων παθολογικών καταστάσεων, όπως η επιληψία και η σπαστικότητα που συνδέεται με τη σκλήρυνση κατά πλάκας.

[...]

- (11) Η εν λόγω σύσταση δεν συνεπάγεται μεταβολή στο επίπεδο του διεθνούς ελέγχου της κάνναβης και της ρητίνης κάνναβης. Η σύσταση λαμβάνει δεόντως υπόψη τις επιστημονικές εξελίξεις στον τομέα από τον χρόνο της πρώτης συμπερίληψης της κάνναβης και της ρητίνης κάνναβης στη [Σύμβαση για τα ναρκωτικά]. Η διαγραφή της κάνναβης και της ρητίνης κάνναβης από τον πίνακα IV της [Σύμβασης για τα ναρκωτικά] δύναται να είναι επωφελής για την προώθηση της συλλογικής γνώσης τόσο όσον αφορά τη θεραπευτική της χρησιμότητα όσο και ως προς τυχόν βλάβες που συνδέονται με την κάνναβη.
- (12) Συνεπώς, η θέση της Ένωσης θα πρέπει να είναι υπέρ της διαγραφής της κάνναβης και της ρητίνης κάνναβης από τον πίνακα IV της [Σύμβασης για τα ναρκωτικά].

[...]

- (21) [...] ο ορισμός των παρασκευασμάτων βάσει της [Σύμβασης για τα ναρκωτικά] μπορεί να καλύπτει όλα τα προϊόντα που αποτελούν “εκχυλίσματα και βάμματα” κάνναβης υπό την έννοια των “παρασκευασμάτων” κάνναβης, καθώς και, αν ακολουθηθεί η σύσταση της επιτροπής εμπειρογνομόνων της ΠΟΥ για μεταφορά της δροναβινόλης στο παράρτημα I της [Σύμβασης για τα ναρκωτικά], υπό την έννοια των “παρασκευασμάτων” δροναβινόλης και των στερεοϊσομερών της. Ως εκ τούτου, η ΠΟΥ συνέστησε τη διαγραφή των εκχυλισμάτων και των βαμμάτων κάνναβης από τον πίνακα I της [Σύμβασης για τα ναρκωτικά].
- (22) Από τις πληροφορίες που παρέσχε η ΠΟΥ μετά την έκδοση της εν λόγω σύστασης, και από την ανάλυση του αντικτύπου της εν λόγω σύστασης από το [INCB], διευκρινίζεται ότι η εν λόγω σύσταση δεν συνεπάγεται μεταβολή στο επίπεδο του διεθνούς ελέγχου των εκχυλισμάτων και των βαμμάτων κάνναβης και ότι η εν λόγω σύσταση δεν αναμένεται να έχει επίπτωση στον έλεγχο ή στις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων των κρατών μελών. Επιπλέον, η διαγραφή των εκχυλισμάτων και των βαμμάτων κάνναβης από τον πίνακα I της [Σύμβασης για τα ναρκωτικά] θα είχε ως αποτέλεσμα μεγαλύτερη ασφάλεια ελέγχου των προϊόντων που λαμβάνονται χωρίς τη χρήση διαλυτικού αλλά με την εφαρμογή θερμότητας και πίεσης.

[...]

- (32) Ενδείκνυται να καθοριστεί η θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης στο πλαίσιο της [επιτροπής για τα ναρκωτικά] όσον αφορά αλλαγές στην καταχώριση της κάνναβης και των σχετικών προς αυτήν ουσιών, δεδομένου ότι οι αποφάσεις καταχώρισης για την κάνναβη και τις σχετικές προς αυτήν ουσίες, που αναφέρονται ανωτέρω, θα επηρεάσουν άμεσα το περιεχόμενο του ενωσιακού δικαίου, ήτοι την [απόφαση-πλαίσιο 2004/757].»

16 Το άρθρο 1 της απόφασης ορίζει τα εξής:

«Η θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης από τα κράτη μέλη κατά την εκ νέου συγκληθείσα εξηκοστή τρίτη σύνοδο της επιτροπής για τα ναρκωτικά [...], που προγραμματίζεται να διεξαχθεί από τις 2 έως τις 4 Δεκεμβρίου 2020, όταν το όργανο αυτό κληθεί να λάβει αποφάσεις σχετικά με την προσθήκη ουσιών στους πίνακες ή τη διαγραφή τους από τους πίνακες της [Σύμβασης για τα ναρκωτικά], και της [Σύμβασης για τις ψυχοτρόπους ουσίες], θα είναι σύμφωνη με την οριζόμενη στο παράρτημα της παρούσας απόφασης.»

17 Το άρθρο 2 της εν λόγω απόφασης προβλέπει τα εξής:

«Η θέση που αναφέρεται στο άρθρο 1 θα εκφραστεί από τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στη[ν επιτροπή για τα ναρκωτικά] και ενεργούν από κοινού προς το συμφέρον της Ένωσης.»

18 Το παράρτημα της απόφασης 2021/3 έχει ως εξής:

«Θέση που πρέπει να ληφθεί από τα κράτη μέλη που είναι μέλη της επιτροπής για τα ναρκωτικά [...] και ενεργούν από κοινού προς το συμφέρον της Ένωσης, κατά την εκ νέου συγκληθείσα εξηκοστή τρίτη σύνοδο της επιτροπής για τα ναρκωτικά που προγραμματίζεται να διεξαχθεί από τις 2 ως τις 4 Δεκεμβρίου 2020:

- 1) η κάνναβη και η ρητίνη κάνναβης πρέπει να διαγραφούν από τον πίνακα IV της [Σύμβασης για τα ναρκωτικά] [...]·
- 2) η δροναβινόλη και τα στερεοϊσομερή της (Δ-9-τετραϋδροκανναβινόλη) πρέπει να προστεθούν στον πίνακα I της [Σύμβασης για τα ναρκωτικά] και, εφόσον εγκριθεί η εν λόγω σύσταση, να διαγραφούν από τον πίνακα II της [Σύμβασης για τις ψυχοτρόπους ουσίες]·
- 3) η τετραϋδροκανναβινόλη (ισομερή της Δ-9-τετραϋδροκανναβινόλης) πρέπει να προστεθεί στον πίνακα I της [Σύμβασης για τα ναρκωτικά], υπό την αίρεση της έγκρισης από τη[ν επιτροπή για τα ναρκωτικά] της σύστασης για την προσθήκη της δροναβινόλης και των στερεοϊσομερών της (Δ-9-τετραϋδροκανναβινόλη) στον πίνακα I της [Σύμβασης για τα ναρκωτικά] και, εφόσον εγκριθεί η εν λόγω σύσταση, η τετραϋδροκανναβινόλη πρέπει να διαγραφεί από τον πίνακα I της [Σύμβασης για τις ψυχοτρόπους ουσίες]·
- 4) ο όρος “εκχυλίσματα και βάμματα” πρέπει να διαγραφεί από τον πίνακα I της [Σύμβασης για τα ναρκωτικά]·
- 5) δεν προστίθεται η υποσημείωση “Παρασκευάσματα που περιέχουν κυρίως κανναβιδιόλη και δεν περιέχουν περισσότερο από 0,2 τοις εκατό Δ-9-τετραϋδροκανναβινόλη δεν υπάγονται σε διεθνή έλεγχο.” στην καταχώριση για την κάνναβη και τη ρητίνη κάνναβης στον πίνακα I της [Σύμβασης για τα ναρκωτικά]·
- 6) τα παρασκευάσματα που παράγονται είτε διά χημικής σύνθεσης είτε ως παρασκεύασμα κάνναβης, τα οποία αναμειγνύονται φαρμακευτικά με ένα ή περισσότερα άλλα συστατικά και κατά τρόπο που η Δ-9-τετραϋδροκανναβινόλη (δρωναβινόλη) δεν μπορεί να ανακτηθεί με άμεσα διαθέσιμα μέσα ή σε ποσότητα η οποία να αποτελεί κίνδυνο για τη δημόσια υγεία, δεν προστίθενται στον πίνακα III της [Σύμβασης για τα ναρκωτικά].

Προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνοχή των καταχωρίσεων και για να αποφευχθεί ο κίνδυνος κάποια από τις ουσίες αυτές να καταχωριστεί τόσο στη [Σύμβαση για τα ναρκωτικά] όσο και στη [Σύμβαση για τις ψυχοτρόπους ουσίες], τα κράτη μέλη που είναι μέλη της [επιτροπής για τα ναρκωτικά] μπορούν να δεχτούν κοινή ψήφο επί των σχετικών συστάσεων.»

3. Ο Κανονισμός Διαδικασίας του Δικαστηρίου

- 19 Το άρθρο 160 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, το οποίο φέρει τον τίτλο «Αίτηση αναστολής εκτελέσεως ή λήψεως προσωρινών μέτρων», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:
- «Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της πράξεως οργάνου, σύμφωνα με τα άρθρα 278 ΣΛΕΕ και 157 ΣΕΚΑΕ, είναι παραδεκτή μόνον αν ο αιτών προσέβαλε την πράξη αυτή με προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου.»

II. Ιστορικό της διαφοράς

- 20 Στις 24 Ιανουαρίου 2019 η ΠΟΥ εξέδωσε έξι συστάσεις, με αρίθμηση από 5.1 έως 5.6 (στο εξής: συστάσεις της ΠΟΥ), για την τροποποίηση της ταξινόμησης της κάνναβης και των σχετικών προς αυτήν ουσιών σύμφωνα με τη Σύμβαση για τα ναρκωτικά και τη Σύμβαση για τις ψυχοτρόπους ουσίες (στο εξής από κοινού: δύο επίμαχες Συμβάσεις).
- 21 Καθεμία από τις δύο επίμαχες Συμβάσεις περιλαμβάνει, σε παράρτημα, τέσσερις πίνακες, με αρίθμηση από I έως IV, οι οποίοι περιλαμβάνουν καταλόγους, αντιστοίχως, ναρκωτικών ή παρασκευασμάτων που περιέχουν ναρκωτικά και ψυχοτρόπων ουσιών.
- 22 Σκοπός των συστάσεων της ΠΟΥ ήταν, αφενός, να διασφαλιστεί ότι οι εν λόγω ουσίες θα υπόκεινται στον πλέον κατάλληλο διεθνή έλεγχο που προβλέπουν οι δύο επίμαχες Συμβάσεις, λαμβανομένων υπόψη των σύγχρονων επιστημονικών και ιατρικών γνώσεων, καθώς και των διοικητικών πρακτικών, και, αφετέρου, να εξασφαλιστεί η διαθεσιμότητα, η έρευνα και η ανάπτυξη όσον αφορά παρασκευάσματα που περιέχουν σχετικές προς την κάνναβη ουσίες για ιατρικούς σκοπούς.
- 23 Οι συστάσεις αυτές συζητήθηκαν κατά την τέταρτη και την πέμπτη συνεδρίαση μεταξύ συνόδων της επιτροπής για τα ναρκωτικά, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στις 24 Ιουνίου και στις 23 Σεπτεμβρίου 2019. Η επιτροπή αυτή, της οποίας τα καθήκοντα και οι εξουσίες καθορίζονται, μεταξύ άλλων, στις δύο επίμαχες Συμβάσεις, είναι αρμόδια για την τροποποίηση των συνημμένων στις δύο αυτές Συμβάσεις πινάκων βάσει των συστάσεων της ΠΟΥ, η οποία ενεργεί σύμφωνα με τις συστάσεις της επιτροπής εμπειρογνομόνων της για την τοξικομανία.
- 24 Η επιτροπή για τα ναρκωτικά συγκροτείται από 53 κράτη που είναι μέλη των Ηνωμένων Εθνών και επιλέγονται από το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο των Ηνωμένων Εθνών. Τον Δεκέμβριο του 2020 δώδεκα κράτη μέλη της Ένωσης, μεταξύ των οποίων και η Ουγγαρία, ήταν μέλη της επιτροπής αυτής με δικαίωμα ψήφου, εξυπακουσμένου ότι όλα τα κράτη μέλη της Ένωσης είναι συμβαλλόμενα μέρη στις δύο επίμαχες Συμβάσεις. Η δε Ένωση έχει καθεστώς παρατηρητή στην εν λόγω επιτροπή.
- 25 Κατά τις μνημονευθείσες στη σκέψη 23 της παρούσας αποφάσεως συνεδριάσεις, το INCB και το Γραφείο των Ηνωμένων Εθνών για τον Έλεγχο των Ναρκωτικών και την Πρόληψη του Εγκλήματος (UNODC) προέβησαν σε διευκρινίσεις και αξιολόγησαν τον αντίκτυπο των συστάσεων της ΠΟΥ.

- 26 Εξάλλου, η επιτροπή για τα ναρκωτικά αποφάσισε τον Μάρτιο του 2020 να αναβάλει την ψηφοφορία επί των συστάσεων της ΠΟΥ και στη συνέχεια διοργάνωσε τρεις θεματικές συζητήσεις μεταξύ Ιουνίου και Οκτωβρίου 2020, ακολουθούμενες στις 8 Οκτωβρίου 2020 από μια συνεδρίαση μεταξύ συνόδων ανοικτή σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, κατά τη διάρκεια της οποίας συνοψίστηκαν τα αποτελέσματα των προηγούμενων συζητήσεων.
- 27 Η ψηφοφορία επί των συστάσεων αυτών ενεγράφη στην ημερήσια διάταξη της εκ νέου συγκληθείσας εξηκοστής τρίτης τακτικής συνόδου της επιτροπής για τα ναρκωτικά της 2ας έως 4ης Δεκεμβρίου 2020.
- 28 Ενόψει της ψηφοφορίας, εκπρόσωποι των κρατών μελών συζήτησαν επανειλημμένα τις συστάσεις της ΠΟΥ στο πλαίσιο της οριζόντιας ομάδας «Ναρκωτικά» του Συμβουλίου. Το Ευρωπαϊκό Κέντρο Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξικομανίας (ΕΚΠΙΝΤ), το οποίο αντικαταστάθηκε έκτοτε από τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα Ναρκωτικά (EUDA), αξιολόγησε επίσης τον αντίκτυπο των εν λόγω συστάσεων.
- 29 Η Επιτροπή εξέδωσε στις 16 Οκτωβρίου 2020 πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τη θέση που πρέπει να ληφθεί, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά την εκ νέου συγκληθείσα εξηκοστή τρίτη σύνοδο της Επιτροπής για τα Ναρκωτικά όσον αφορά την καταχώριση ουσιών στα παραρτήματα της ενιαίας σύμβασης για τα ναρκωτικά του 1961, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο του 1972, και της σύμβασης για τις ψυχοτρόπους ουσίες του 1971 [COM(2020) 659 final/2].
- 30 Η οριζόντια Ομάδα «Ναρκωτικά» του Συμβουλίου εξέτασε την πρόταση αυτή, η οποία τέθηκε σε ψηφοφορία στο Συμβούλιο, με έγγραφη διαδικασία, στις 23 Νοεμβρίου 2020. Το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 2021/3 με ειδική πλειοψηφία, σύμφωνα με το άρθρο 218, παράγραφος 9, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Κατά την ψηφοφορία αυτή, η Ουγγαρία καταψήφισε την εν λόγω πρόταση και η Δημοκρατία της Βουλγαρίας απέσχε. Η απόφαση 2021/3 απευθύνεται στο σύνολο των κρατών μελών.
- 31 Δυνάμει των άρθρων 1 και 2 της αποφάσεως 2021/3, τα δώδεκα κράτη μέλη που συμμετείχαν στην επιτροπή για τα ναρκωτικά και ενεργούσαν από κοινού εξ ονόματος της Ένωσης και προς το συμφέρον της, έπρεπε να εκφράσουν, κατά την εκ νέου συγκληθείσα εξηκοστή τρίτη σύνοδο της επιτροπής για τα ναρκωτικά, τη θέση που διαλαμβάνεται στο παράρτημα της αποφάσεως. Τα σημεία 1 έως 6 του παραρτήματος της εν λόγω αποφάσεως αντιστοιχούν στις συστάσεις της ΠΟΥ.
- 32 Στις 2 Δεκεμβρίου 2020 πραγματοποιήθηκε στην επιτροπή για τα ναρκωτικά ψηφοφορία επί των συστάσεων της ΠΟΥ. Οι συστάσεις της ΠΟΥ υπ' αριθ. 5.2 έως 5.6 απορρίφθηκαν. Αντιθέτως, η σύσταση της ΠΟΥ υπ' αριθ. 5.1 (στο εξής: σύσταση 5.1) εγκρίθηκε με την ελάχιστη απαιτούμενη πλειοψηφία (27 ψήφοι υπέρ, 25 ψήφοι κατά και 1 αποχή). Σκοπός της συγκεκριμένης σύστασης ήταν η διαγραφή της κάνναβης και της ρητίνης κάνναβης από τον πίνακα IV της Σύμβασης για τα ναρκωτικά, ο οποίος περιλαμβάνει τον κατάλογο των πλέον επικίνδυνων ουσιών που δεν έχουν ιατρική χρήση. Η δε σύσταση της ΠΟΥ υπ' αριθ. 5.4 (στο εξής: σύσταση 5.4) αποσκοπούσε στη διαγραφή του όρου «εκχυλίσματα και βάμματα» από τον πίνακα I της Σύμβασης για τα ναρκωτικά.
- 33 Η Ουγγαρία καταψήφισε τις συστάσεις 5.1 και 5.4. Επιπλέον, δήλωσε, στο πλαίσιο των εργασιών της επιτροπής για τα ναρκωτικά, ότι η έγκριση των συστάσεων της ΠΟΥ θα αύξανε την ήδη αυξανόμενη χρήση της κάνναβης και θα συνεπαγόταν αδικαιολόγητη παρέμβαση στις εθνικές πολιτικές.

III. Η προ της ασκήσεως προσφυγής διαδικασία

- 34 Η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι η ψήφος της Ουγγαρίας και η θέση που είχε λάβει στην επιτροπή για τα ναρκωτικά συνιστούσαν παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχει από την απόφαση 2021/3, αλλά και από το άρθρο 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και από την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, απέστειλε προειδοποιητική επιστολή στην Ουγγαρία στις 18 Φεβρουαρίου 2021.
- 35 Με την από 19 Απριλίου 2021 απάντησή της, η Ουγγαρία υπενθύμισε ότι είχε ήδη διατυπώσει επιφυλάξεις επί των συστάσεων της ΠΟΥ κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έκδοσης της απόφασης 2021/3, γεγονός που την οδήγησε να καταψηφίσει την εν λόγω απόφαση. Η σύσταση 5.1 μετέφερε, κατά την Ουγγαρία, στο κοινό το εσφαλμένο μήνυμα ότι οι κίνδυνοι που ενέχει η κάνναβη για την κοινωνία και τη δημόσια υγεία είχαν υπερεκτιμηθεί, όπερ θα μπορούσε να έχει αρνητικό αντίκτυπο στην ήδη αυξανόμενη τάση κατανάλωσης κάνναβης.
- 36 Η δε σύσταση 5.4 μείωνε το επίπεδο των διεθνών ελέγχων των εκχυλισμάτων και διαλυμάτων κάνναβης που δεν περιέχουν τετραϋδροκανναβινόλη (στο εξής: THC), παρά τους κινδύνους που ενέχει η κατανάλωσή τους για την κοινωνία και τη δημόσια υγεία.
- 37 Αντιτασσόμενη στη σύσταση αυτή, η Ουγγαρία επιδίωκε να διατηρηθεί αμετάβλητο το επίπεδο διεθνούς ελέγχου των εκχυλισμάτων κάνναβης και των διαλυμάτων που δεν περιέχουν THC. Κατά το εν λόγω κράτος μέλος, η ΠΟΥ και οι συνεργαζόμενοι με αυτήν οργανισμοί δεν είχαν προσκομίσει πειστικές επιστημονικές αποδείξεις περί του ότι η κάνναβη ήταν λιγότερο επιβλαβής για την υγεία από ό,τι θεωρούνταν παλαιότερα. Τα εν λόγω εκχυλίσματα και διαλύματα που δεν περιέχουν THC ενδέχεται να περιέχουν άλλες ουσίες με ψυχοτρόπο δράση ή να χρησιμοποιούνται ως πρόδρομες ουσίες. Τέλος, οι συστάσεις της ΠΟΥ δεν προωθούν, κατά την Ουγγαρία, την ιατρική χρήση της κάνναβης. Σκοπός τους είναι μάλλον η έρευνα σχετικά με μια τέτοια χρήση, πλην όμως οι συστάσεις αυτές δεν είναι ικανές να επιτύχουν τον εν λόγω σκοπό.
- 38 Η Επιτροπή, μη έχοντας πεισθεί από τα επιχειρήματα που προέβαλε η Ουγγρική Κυβέρνηση, εξέδωσε αιτιολογημένη γνώμη στις 12 Νοεμβρίου 2021. Με την αιτιολογημένη αυτή γνώμη επισημάνθηκε, πρώτον, ότι οι λόγοι για τους οποίους η Ουγγαρία δεν ακολούθησε τη θέση που έλαβε το Συμβούλιο δεν ασκούσαν επιρροή, λαμβανομένου υπόψη του δεσμευτικού χαρακτήρα της αποφάσεως 2021/3. Δεύτερον, η Επιτροπή υποστήριξε ότι η Ουγγαρία παρέβη το άρθρο 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθόσον η δράση του εν λόγω κράτους μέλους αφορούσε τομέα στον οποίο η Ένωση έχει αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα. Τρίτον, η Ουγγαρία παρέβη το καθήκον καλόπιστης συνεργασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, κατά μείζονα λόγο διότι ο απροσδόκητος χαρακτήρας της δράσης του εν λόγω κράτους μέλους αποδυνάμωσε έτι περαιτέρω τη θέση της Ένωσης στο πλαίσιο της επιτροπής για τα ναρκωτικά. Συναφώς, η Επιτροπή εξέφρασε τις ανησυχίες της σχετικά με την πιθανότητα να υιοθετήσει η Ουγγαρία παρόμοια συμπεριφορά στο μέλλον υπό παρόμοιες περιστάσεις.
- 39 Η Ουγγαρία απάντησε στην αιτιολογημένη γνώμη στις 11 Ιανουαρίου 2022, εμμένοντας στη θέση της την οποία θεωρούσε βάσιμη για λόγους υγειονομικής πολιτικής, αλλά και κοινωνικής πολιτικής. Αναφερόμενη σε μια εθνική έρευνα, εξέφρασε την ανησυχία της για την αύξηση της κατανάλωσης κάνναβης και υπογράμμισε τη δέσμευσή της να μειώσει την τοξικομανία. Η Ουγγαρία επισήμανε επίσης τον ιδιαίτερο χαρακτήρα της υπό κρίση υποθέσεως, υπογραμμίζοντας τη λυσιτέλεια και τη σημασία των εξηγήσεών της σχετικά με την ψηφοφορία στην επιτροπή για τα ναρκωτικά. Αντέκρουσε, επίσης, την άποψη ότι θα μπορούσε να υιοθετήσει παρόμοια συμπεριφορά στο μέλλον υπό παρόμοιες περιστάσεις.

IV. Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

- 40 Η Επιτροπή, εξακολουθώντας να μην έχει πεισθεί από τα επιχειρήματα που επικαλέστηκε η Ουγγαρία, αποφάσισε στις 15 Φεβρουαρίου 2023 να ασκήσει ενώπιον του Δικαστηρίου προσφυγή με αίτημα να διαπιστωθεί ότι το εν λόγω κράτος μέλος παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης ερχόμενο, πρώτον, σε αντίθεση με τη θέση της Ένωσης που καθορίστηκε με την απόφαση 2021/3, παραβιάζοντας, δεύτερον, την αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα της Ένωσης, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και παραβιάζοντας, τρίτον, την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ. Η Επιτροπή ζητεί επίσης να καταδικασθεί η Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα.
- 41 Η Ουγγαρία ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη, καθόσον δεν είναι σύμφωνη προς το άρθρο 258 ΣΛΕΕ ούτε συμβατή με την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ·
 - επικουρικώς, να την απορρίψει ως αβάσιμη και
 - εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

V. Επί της προσφυγής

A. Επί του παραδεκτού

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

- 42 Η Ουγγαρία προβάλλει ένσταση απαραδέκτου της υπό κρίση προσφυγής. Συγκεκριμένα, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν διευκρίνισε, ούτε με την προειδοποιητική επιστολή ούτε με την αιτιολογημένη γνώμη, τη συμπεριφορά που αναμενόταν από την Ουγγαρία να υιοθετήσει προκειμένου να θέσει τέρμα στην παράβαση που της προσάπτεται. Επιπλέον, κανένα μέτρο δεν θα καθιστούσε δυνατή τη συμμόρφωση της Ουγγαρίας προς την υποχρέωση που υπέχει, κατά την Επιτροπή, από το δίκαιο της Ένωσης, δεδομένου ότι η ψήφος της Ουγγαρίας δεν μπορεί, προφανώς, να τροποποιηθεί. Πάντως, από τις αποφάσεις της 7ης Απριλίου 2011, Επιτροπή κατά Πορτογαλίας (C-20/09, EU:C:2011:214, σκέψη 41), και της 25ης Οκτωβρίου 2001, Γερμανία κατά Επιτροπής (C-276/99, EU:C:2001:576, σκέψη 24), προκύπτει ότι σκοπός της διαδικασίας λόγω παραβάσεως είναι να επιτευχθεί μεταβολή της συμπεριφοράς του καθού κράτους.
- 43 Η Επιτροπή δεν απέδειξε ούτε την ύπαρξη πραγματικών και απτών αποτελεσμάτων της συμπεριφοράς της Ουγγαρίας, τα οποία να συνεχίζονται πέραν της επίμαχης διαδικασίας λήψεως αποφάσεως και να κλονίζουν την ενότητα και τη συνοχή της εξωτερικής δράσης της Ένωσης.
- 44 Εξάλλου, το επιχείρημα της Επιτροπής που αντλείται από «την πιθανότητα να υιοθετήσει η Ουγγαρία παρόμοια συμπεριφορά στο μέλλον υπό παρόμοιες περιστάσεις» στηρίζεται σε απλή εικασία. Συγκεκριμένα, η διαδικασία που ακολουθεί ένα κράτος μέλος σε μια ειδική περίπτωση συνδέεται στενά με την περίπτωση αυτή και με τα διακυβευόμενα συμφέροντα. Επομένως, η θέση ενός κράτους μέλους στο πλαίσιο διεθνών διαπραγματεύσεων δεν μπορεί να καθορίζεται από τον τρόπο με τον οποίο ενήργησε προηγουμένως σε μια συγκεκριμένη περίπτωση.

Εντούτοις, είναι νοητό το ενδεχόμενο το οικείο κράτος μέλος, καλούμενο να αποφανθεί εκ νέου επί συγκεκριμένου ζητήματος, να καταλήξει να λάβει την ίδια απόφαση, εφόσον τούτο είναι αναγκαίο για την προστασία ουσιώδους συμφέροντος του εν λόγω κράτους μέλους, αλλά να συμμορφωθεί πλήρως προς τις οδηγίες της Ένωσης όσον αφορά όλες τις άλλες τροποποιήσεις.

- 45 Επιπλέον, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η συμπεριφορά της Ουγγαρίας είχε αντίκτυπο στην ενότητα και τη συνοχή της εξωτερικής δράσης της Ένωσης ο οποίος υπερβαίνει το πλαίσιο της υπό κρίση διαφοράς, η Επιτροπή δεν απέδειξε με ποιον τρόπο η προσφυγή λόγω παραβάσεως που άσκησε κατά της Ουγγαρίας θα μπορούσε να επανορθώσει την κατάσταση.
- 46 Τέλος, η Ουγγαρία εξέφρασε τη διαφωνία της πριν από την έκδοση της αποφάσεως 2021/3 και δεν είχε κανένα μέσο για να προσβάλει την απόφαση, πλην του να αποκλίνει από τη θέση που αποτυπώνεται στο παράρτημα της αποφάσεως 2021/3 κατά την εκ νέου συγκληθείσα εξηκοστή τρίτη σύνοδο της επιτροπής ναρκωτικών.
- 47 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη της ενστάσεως απαραδέκτου που προέβαλε η Ουγγαρία, στηριζόμενη κυρίως στην απόφαση της 27ης Μαρτίου 2019, Επιτροπή κατά Γερμανίας (C-620/16, EU:C:2019:256, σκέψεις 45 έως 52 και 57).
- 48 Η Επιτροπή προσθέτει ότι θεωρεί πολύ ανησυχητικό τον ισχυρισμό της Ουγγαρίας ότι δεν μπορεί να συναχθεί συμπέρασμα, όσον αφορά τη μελλοντική στάση της, από τη συμπεριφορά που επέδειξε κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή για τα ναρκωτικά. Επομένως, η Ουγγαρία παραδέχεται ότι δεν έχει κατ' ανάγκην την πρόθεση να ευθυγραμμίζεται στο μέλλον με τη θέση της Ένωσης, όπως αυτή καθορίζεται στις αποφάσεις του Συμβουλίου, αλλά ότι προτίθεται, αντιθέτως, να καθορίζει τη θέση της κατά περίπτωση. Επομένως, η Ουγγαρία δεν μπορεί βασίμως να υποστηρίξει ότι η συμπεριφορά της δεν ήταν επιλήψιμη από την άποψη του δικαίου της Ένωσης ή ότι δεν είχε συνέπειες για την Ένωση.

2. Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 49 Η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Ουγγαρία στηρίζεται, κατ' ουσίαν, σε τέσσερα επιχειρήματα τα οποία πρέπει να εξεταστούν διαδοχικά.
- 50 Πρώτον, η Ουγγαρία προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν διευκρίνισε τη συμπεριφορά που θα έπρεπε να υιοθετήσει το εν λόγω κράτος μέλος προκειμένου να θέσει τέρμα στην παράβαση που του προσάπτεται.
- 51 Εντούτοις, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή έχει την υποχρέωση να υποδείξει, με την αιτιολογημένη γνώμη, τα μέτρα με τα οποία θα μπορούσε να εξαλειφθεί η προσαπτόμενη παράβαση (αποφάσεις της 11ης Ιουλίου 1991, Επιτροπή κατά Πορτογαλίας, C-247/89, EU:C:1991:305, σκέψη 22, και της 26ης Μαρτίου 2009, Επιτροπή κατά Ελλάδας, C-559/07, EU:C:2009:198, σκέψη 23).
- 52 Συγκεκριμένα, η ασκηθείσα βάσει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ προσφυγή σκοπεί στη διαπίστωση της εκ μέρους κράτους μέλους παράβασης των υποχρεώσεων που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης. Η εν λόγω διαπίστωση υποχρεώνει, κατά το ίδιο το γράμμα του άρθρου 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, το συγκεκριμένο κράτος μέλος να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου. Κατά συνέπεια, ούτε η Επιτροπή ούτε το Δικαστήριο μπορεί να διατάξει κράτος μέλος κατά του οποίου έχει ασκηθεί προσφυγή λόγω παραβάσεως να λάβει συγκεκριμένα μέτρα (αποφάσεις της 14ης Απριλίου 2005, Επιτροπή κατά Γερμανίας, C-104/02, EU:C:2005:219, σκέψη

- 49, και της 5ης Οκτωβρίου 2006, Επιτροπή κατά Γερμανίας, C-105/02, EU:C:2006:637, σκέψη 44), οπότε, στο πλαίσιο της δίκης επί της κύριας υπόθεσης, η Επιτροπή δεν μπορεί να ζητήσει από το Δικαστήριο να απευθύνει διαταγή στο καθού κράτος [πρβλ. αποφάσεις της 2ας Οκτωβρίου 2008, Επιτροπή κατά Ελλάδας, C-36/08, EU:C:2008:536, σκέψη 9, και της 2ας Απριλίου 2020, Επιτροπή κατά Πολωνίας, Ουγγαρίας και Τσεχικής Δημοκρατίας (Προσωρινός μηχανισμός μετεγκατάστασης αιτούντων διεθνή προστασία), C-715/17, C-718/17 και C-719/17, EU:C:2020:257, σκέψη 56].
- 53 Αντιθέτως, στο σύστημα μέσω ένδικης προστασίας που καθιερώνουν οι Συνθήκες, η Επιτροπή μπορεί, στο πλαίσιο διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων βάσει του άρθρου 279 ΣΛΕΕ, να ζητήσει από το Δικαστήριο τη λήψη προσωρινών μέτρων, όπως είναι η έκδοση διαταγής για την προστασία των συμφερόντων που προστατεύονται από τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης των οποίων προβάλλεται η παράβαση (πρβλ. διατάξεις της 29ης Ιουνίου 1994, Επιτροπή κατά Ελλάδας, C-120/94 R, EU:C:1994:275, σκέψεις 42 και 98, καθώς και της 20ής Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Πολωνίας, C-441/17 R, EU:C:2017:877, σκέψη 96, και διάταξη της Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Πολωνίας, C-204/21 R, EU:C:2021:593, σκέψη 54).
- 54 Επομένως, η υπό κρίση προσφυγή είναι παραδεκτή καθόσον, με αυτήν, η Επιτροπή ζητεί απλώς από το Δικαστήριο να διαπιστώσει, έναντι της Ουγγαρίας, αντικειμενική παραβίαση του δικαίου της Ένωσης [πρβλ. αποφάσεις της 1ης Μαρτίου 1983, Επιτροπή κατά Βελγίου, 301/81, EU:C:1983:51, σκέψη 8, και της 2ας Απριλίου 2020, Επιτροπή κατά Πολωνίας, Ουγγαρίας και Τσεχικής Δημοκρατίας (Προσωρινός μηχανισμός μετεγκατάστασης αιτούντων διεθνή προστασία), C-715/17, C-718/17 και C-719/17, EU:C:2020:257, σκέψη 52 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 55 Δεύτερον, η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν θα μπορούσε πλέον να θέσει τέρμα στην παράβαση που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής και ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη πραγματικών και απτών αποτελεσμάτων της συμπεριφοράς της Ουγγαρίας, τα οποία να συνεχίζονται πέραν της οικείας διαδικασίας λήψεως αποφάσεως. Το εν λόγω κράτος μέλος υποστηρίζει, επιπλέον, ότι η συμπεριφορά που του προσάπτεται δεν επηρέασε την ενότητα και τη συνοχή της εξωτερικής δράσης της Ένωσης.
- 56 Πλην όμως, αφενός, ένα κράτος μέλος το οποίο, με τη συμπεριφορά του, υπονομεύει την υλοποίηση του σκοπού απόφασης που εκδίδεται βάσει του άρθρου 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ δεν μπορεί να αποφύγει τη διαδικασία λόγω παραβάσεως με το αιτιολογικό ότι η παράβαση αυτή έχει ήδη εξαντλήσει τα αποτελέσματά της. Σε διαφορετική περίπτωση, η Επιτροπή δεν θα είχε τη δυνατότητα να ασκήσει προσφυγή, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που της απονέμει το άρθρο 258 ΣΛΕΕ, κατά του συγκεκριμένου κράτους μέλους ενώπιον του Δικαστηρίου για να διαπιστωθεί η εν λόγω παράβαση και να εκπληρωθεί πλήρως η αποστολή της ως θεματοφύλακα των Συνθηκών δυνάμει του άρθρου 17 ΣΕΕ. Η δε περίπτωση ότι δεν είναι πλέον δυνατή η θεραπεία της φερόμενης προσβολής της φήμης και της αξιοπιστίας της Ένωσης δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να έχει ως αποτέλεσμα το απαράδεκτο της υπό κρίση προσφυγής. Πράγματι, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι ένα κράτος μέλος μπορεί να επικαλεστεί ένα τετελεσμένο γεγονός που το ίδιο δημιούργησε, για να αποφύγει προσφυγή λόγω παραβάσεως ενώπιον του Δικαστηρίου (πρβλ. απόφαση της 27ης Μαρτίου 2019, Επιτροπή κατά Γερμανίας C-620/16, EU:C:2019:256, σκέψεις 48, 49 και 57).

- 57 Επιπλέον, εάν η προσφυγή κατά κράτους μέλους λόγω παράβασης απόφασης εκδοθείσας δυνάμει του άρθρου 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ απορριπτόταν ως απαράδεκτη, θα θιγόταν τόσο ο δεσμευτικός χαρακτήρας των αποφάσεων, δυνάμει του άρθρου 288, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, όσο και, γενικώς, ο σεβασμός των αξιών στις οποίες στηρίζεται η Ένωση, σύμφωνα με το άρθρο 2 ΣΕΕ, στις οποίες συγκαταλέγεται, μεταξύ άλλων, το κράτος δικαίου. Ένα κράτος μέλος, έχοντας λάβει μέρος στις συζητήσεις και στην ψηφοφορία που διεξήχθη στο Συμβούλιο σχετικά με απόφαση για τον καθορισμό της θέσης της Ένωσης, θα μπορούσε ενδεχομένως να αποδεσμευθεί από την απόφαση αυτή μετά την έκδοσή της, έχοντας συγχρόνως τη βεβαιότητα ότι η Επιτροπή δεν θα μπορούσε να ασκήσει ενώπιον του Δικαστηρίου προσφυγή βάσει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ κατά της παράβασης αυτής (πρβλ. απόφαση της 27ης Μαρτίου 2019, Επιτροπή κατά Γερμανίας, C-620/16, EU:C:2019:256, σκέψεις 50 και 51).
- 58 Αφετέρου, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι όλα τα αποτελέσματα της επίδικης συμπεριφοράς της Ουγγαρίας κατά τη σύνοδο της επιτροπής για τα ναρκωτικά είχαν παύσει κατά το πέρας της συνόδου αυτής. Συγκεκριμένα, τα αποτελέσματα αυτά εκδηλώνονται στο επίπεδο τόσο της ενότητας όσο και της συνοχής της εξωτερικής δράσης της Ένωσης στο πλαίσιο του εν λόγω διεθνούς οργανισμού. Επομένως, τα αποτελέσματα αυτά βαίνουν πέραν της συγκεκριμένης διαδικασίας λήψεως αποφάσεως, ενώ μια απόφαση που λαμβάνεται βάσει του άρθρου 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ έχει ακριβώς ως σκοπό τη διασφάλιση των συμφερόντων αυτών (πρβλ. απόφαση της 27ης Μαρτίου 2019, Επιτροπή κατά Γερμανίας C-620/16, EU:C:2019:256, σκέψεις 46, 47 και 52 καθώς και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 59 Τρίτον, η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ούτε τον κίνδυνο επαναλήψεως μιας τέτοιας παραβάσεως.
- 60 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι ο κίνδυνος επαναλήψεως της παραβάσεως δεν αποτελεί προϋπόθεση του παραδεκτού προσφυγής λόγω παραβάσεως.
- 61 Τέταρτον, η Ουγγαρία υπενθυμίζει ότι είχε εκφράσει τη διαφωνία της πριν από την έκδοση της αποφάσεως 2021/3. Ισχυρίζεται, συναφώς, ότι δεν είχε κανένα μέσο να προσβάλει την απόφαση, πέραν της έκφρασης της δικής της θέσης κατά την εκ νέου συγκληθείσα εξηκοστή τρίτη σύνοδο της επιτροπής για τα ναρκωτικά αντί της θέσης που υιοθετήθηκε με την απόφαση αυτή.
- 62 Ωστόσο, το εν λόγω επιχείρημα εμπίπτει στην επί της ουσίας εξέταση της υπό κρίση προσφυγής και δεν μπορεί, κατά συνέπεια, να συνιστά κώλυμα για το παραδεκτό της προσφυγής.
- 63 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, η προσφυγή που άσκησε η Επιτροπή κρίνεται παραδεκτή.

B. Επί της ουσίας

- 64 Προς στήριξη της προσφυγής της, η Επιτροπή προβάλλει τρεις αιτιάσεις, εκ των οποίων η πρώτη αφορά συμπεριφορά αντιβαίνουσα στη θέση της Ένωσης που καθορίστηκε με την απόφαση 2021/3, η δεύτερη παραβίαση της αποκλειστικής εξωτερικής αρμοδιότητας της Ένωσης, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και η τρίτη παραβίαση της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ.
- 65 Το Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει κατ' αρχάς τη δεύτερη αιτίαση της Επιτροπής.

1. Επί της δεύτερης αιτίασης, η οποία αφορά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 66 Με το δικόγραφο της προσφυγής της, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Ουγγαρία, μη συμμορφούμενη προς την απόφαση 2021/3, παραβίασε την αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα της Ένωσης, όπως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Συγκεκριμένα, οι αλλαγές στους συνημμένους στις δύο επίμαχες Συμβάσεις πίνακες έχουν άμεσες συνέπειες στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης στον τομέα του ελέγχου των ναρκωτικών. Είναι αδιάφορο αν οι τροποποιήσεις αυτές αφορούν ουσίες που υπόκεινται ήδη σε έλεγχο σε ολόκληρη την Ένωση ή αν με αυτές πραγματοποιείται η πρώτη ταξινόμηση των ουσιών.
- 67 Δεδομένου ότι η Ένωση δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος στις δύο αυτές Συμβάσεις, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να εκπροσωπούν τη θέση της στα διεθνή όργανα που έχουν συσταθεί για την πλήρη εφαρμογή των εν λόγω Συμβάσεων, σύμφωνα με τη θέση που καθορίζεται από το Συμβούλιο με απόφαση εκδοθείσα κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ, όπως είναι η απόφαση 2021/3.
- 68 Με το υπόμνημα αντικρούσεως, η Ουγγαρία αντιτίθεται στην ερμηνεία της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία η τροποποίηση των συνημμένων στις δύο επίμαχες Συμβάσεις πινάκων εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης. Συγκεκριμένα, υποστηρίζει ότι από το άρθρο 1, σημείο 1, στοιχείο α', της αποφάσεως-πλαίσίου 2004/757 προκύπτει ότι η διαγραφή ουσίας από τον πίνακα IV των δύο αυτών Συμβάσεων δεν έχει επίπτωση στο πεδίο εφαρμογής της αποφάσεως-πλαίσίου όταν η επίμαχη ουσία εξακολουθεί να περιλαμβάνεται σε άλλον συνημμένο στις δύο επίμαχες Συμβάσεις πίνακα.
- 69 Επομένως, η τροποποίηση, σύμφωνα με τις συστάσεις 5.1 και 5.4, των συνημμένων στις εν λόγω Συμβάσεις πινάκων δεν επηρεάζει τους κανόνες της Ένωσης ούτε το πεδίο εφαρμογής τους. Καμία από τις δύο αυτές συστάσεις δεν τροποποιεί την έννοια «ναρκωτικό», κατά το άρθρο 1, σημείο 1, της προαναφερθείσας αποφάσεως-πλαίσίου.
- 70 Ειδικότερα, όσον αφορά τη σύσταση 5.4, αυτή δεν επέφερε καμία ουσιαστική τροποποίηση, δεδομένου ότι η προτεινόμενη διαγραφή του όρου «εκχυλίσματα και βάμματα» αφορά ουσίες που δεν εμπίπτουν στην έννοια «ναρκωτικό» κατά την απόφαση-πλαίσιο 2004/757. Συναφώς, το Δικαστήριο έκρινε, με την απόφαση της 19ης Νοεμβρίου 2020, B S και C A [Εμπορία κανναβιδιόλης (CBD)] (C-663/18, EU:C:2020:938, σκέψη 75), ότι, στο μέτρο που η κανναβιδιόλη (CBD) δεν περιέχει ψυχοδραστικό συστατικό, θα ήταν αντίθετο προς τον σκοπό και το γενικό πνεύμα της Σύμβασης για τα ναρκωτικά να περιληφθεί στον ορισμό των «ναρκωτικών» ως εκχύλισμα κάνναβης.
- 71 Εξάλλου, από τις αιτιολογικές σκέψεις 11 και 22 της απόφασης 2021/3 προκύπτει ότι ήταν σαφές στον νομοθέτη της Ένωσης ότι η σύσταση 5.4 δεν θα είχε επιπτώσεις στις υποχρεώσεις ελέγχου ή υποβολής εκθέσεων που υπέχουν τα κράτη μέλη.
- 72 Οι αιτιολογικές σκέψεις 5 και 7 της αποφάσεως επιβεβαιώνουν ότι εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Ένωσης η διεθνής καταχώριση ορισμένων ουσιών στους συνημμένους στις δύο επίμαχες Συμβάσεις πίνακες και οι αποφάσεις σχετικά με την καταχώριση αυτή, όπερ παραπέμπει στην περίπτωση κατά την οποία μια νέα ουσία εμφανίζεται στον κατάλογο ενός από τους πίνακες

αυτούς. Κατά συνέπεια, τροποποίηση συνιστάμενη στην καταχώριση στους εν λόγω πίνακες μιας ουσίας που έχει ήδη τεθεί υπό έλεγχο, όπως η κάνναβη, δεν συνεπάγεται τροποποίηση του πεδίου εφαρμογής της αποφάσεως-πλαίσιου 2004/757.

- 73 Το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι η τροποποίηση των δύο επίμαχων Συμβάσεων αλλοιώνει το περιεχόμενο των κανόνων της Ένωσης επηρεάζει τη νομιμότητα της αποφάσεως 2021/3 και καθιστά αλυσιτελή τη δεύτερη αιτίαση της Επιτροπής.
- 74 Με το υπόμνημά της απαντήσεως, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι το Συμβούλιο μπορεί να εκδώσει απόφαση βάσει του άρθρου 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ στο πλαίσιο τόσο της αποκλειστικής όσο και της συντρέχουσας αρμοδιότητας της Ένωσης. Επομένως, το επιχείρημα που αντλείται από την έλλειψη αποκλειστικής αρμοδιότητας της Ένωσης για την έκδοση της αποφάσεως 2021/3 είναι αλυσιτελές.
- 75 Επικουρικώς, η Επιτροπή προσθέτει ότι, για να θεμελιωθεί η αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα της Ένωσης, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, δεν απαιτείται βεβαιότητα περί του ότι μια διεθνής δέσμευση που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη επηρεάζει ή τροποποιεί κοινούς κανόνες, δεδομένου ότι αρκεί απλώς ο κίνδυνος επηρεασμού ή τροποποιήσεως. Επίσης, το περιεχόμενο των κανόνων της Ένωσης θα μπορούσε να επηρεαστεί ή να αλλοιωθεί από διεθνείς δεσμεύσεις, ιδίως όταν οι δεσμεύσεις αυτές εμπίπτουν σε τομέα που καλύπτεται ήδη σε μεγάλο βαθμό από κανόνες της Ένωσης, όπως επισήμανε, μεταξύ άλλων, το Δικαστήριο στη γνωμοδότηση 2/91 (Σύμβαση αριθ. 170 της ΔΟΕ), της 19ης Μαρτίου 1993 (EU:C:1993:106, σκέψεις 25 και 26).
- 76 Όπως κρίθηκε με την απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (C-114/12, EU:C:2014:2151, σκέψη 74), η ύπαρξη αποκλειστικής αρμοδιότητας της Ένωσης πρέπει να στηρίζεται σε σφαιρική και συγκεκριμένη ανάλυση της υφιστάμενης σχέσεως μεταξύ της σχεδιαζόμενης διεθνούς συμφωνίας και του ισχύοντος δικαίου της Ένωσης.
- 77 Εν προκειμένω, σύμφωνα με το άρθρο 1, σημείο 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2004/757, το καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής της καλύπτει, μεταξύ άλλων, τις ουσίες τις οποίες η απόφαση-πλαίσιο χαρακτηρίζει ως «ναρκωτικά» και τις οποίες αφορούν οι δύο επίμαχες Συμβάσεις.
- 78 Επιπλέον, κατά την Επιτροπή, κακώς η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι μόνον η καταχώριση ορισμένων ουσιών στους συνημμένους στις δύο επίμαχες Συμβάσεις πίνακες και οι σχετικές αποφάσεις εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης. Ωστόσο, από τις αιτιολογικές σκέψεις 5, 7 και 32 της αποφάσεως 2021/3 συνάγεται το αντίθετο συμπέρασμα.
- 79 Όσον αφορά ειδικότερα τη σύσταση 5.1, η Επιτροπή επισημαίνει ότι, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 5, της Σύμβασης για τα ναρκωτικά, ναρκωτικό του πίνακα I της Σύμβασης μπορεί να καταχωρισθεί στον πίνακα IV αυτής εφόσον είναι ιδιαιτέρως ικανό να οδηγήσει σε καταχρήσεις και να προκαλέσει βλαπτικά αποτελέσματα και ο κίνδυνος αυτός δεν αντισταθμίζεται από σημαντικά θεραπευτικά πλεονεκτήματα που δεν θα παρείχαν έτερες ουσίες πλην των αναγραφόμενων στον πίνακα IV. Από τις αιτιολογικές σκέψεις 9 και 12 της αποφάσεως 2021/3 προκύπτει ότι είναι πλέον επιστημονικώς αποδεδειγμένο ότι η κάνναβη και η ρητίνη κάνναβης δεν αναπτύσσουν βλαπτικά αποτελέσματα παρόμοια με αυτά των λοιπών ουσιών του πίνακα IV, όπως είναι η ηρωίνη. Ως εκ τούτου, συνιστάται να διαγραφούν από τον πίνακα IV, διατηρουμένης παράλληλα της καταχώρισής τους στον πίνακα I της εν λόγω Σύμβασης.

- 80 Η διαγραφή, όμως, της κάνναβης και της ρητίνης κάνναβης από τον πίνακα IV της Σύμβασης για τα ναρκωτικά επηρεάζει και τροποποιεί τους κανόνες της απόφασης-πλαίσιου 2004/757 σχετικά με τις κυρώσεις, στο μέτρο που οι ουσίες αυτές δεν μπορούν πλέον να θεωρηθούν ως ναρκωτικά περιλαμβανόμενα μεταξύ των πλέον επιβλαβών για την υγεία, για τα οποία επιβάλλονται οι κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', της απόφασης-πλαίσιου και όχι οι λιγότερο επαχθείς κυρώσεις που μνημονεύονται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της εν λόγω απόφασης-πλαίσιου.
- 81 Όσον αφορά τη σύσταση 5.4, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η CBD είναι απλώς ένα φυτικό εκχύλισμα μεταξύ άλλων, οπότε από την απόφαση της 19ης Νοεμβρίου 2020, B S και C A [Εμπορία κανναβιδιόλης (CBD)] (C-663/18, EU:C:2020:938), δεν μπορεί να συναχθεί το παραμικρό συμπέρασμα όσον αφορά άλλα εκχυλίσματα και βάμματα ή όσον αφορά την περιεκτικότητά τους σε THC. Οι ουσίες αυτές θα πρέπει να εξετάζονται και να ταξινομούνται κατά περίπτωση. Κατά τα λοιπά, η Ουγγαρία ορθώς υπογράμμισε, με την απάντησή της στην προειδοποιητική επιστολή της Επιτροπής, ότι τα εκχυλίσματα και τα βάμματα μπορούσαν επίσης να περιέχουν και άλλες ψυχοτρόπους ουσίες πλην της THC και ότι, κατά συνέπεια, ενέπιπταν στις δύο επίμαχες Συμβάσεις, παρά τη διαγραφή τους από τον πίνακα I αυτών.
- 82 Επιπλέον, η αιτιολογική σκέψη 21 της αποφάσεως 2021/3 αναφέρει ότι ο όρος «παρασκεύασμα» που περιλαμβάνεται στη Σύμβαση για τα ναρκωτικά μπορεί να καλύπτει όλα τα προϊόντα που περιέχουν εκχυλίσματα και βάμματα κάνναβης. Ως εκ τούτου, η διαγραφή των ουσιών αυτών από τον πίνακα I της Σύμβασης αυτής δεν μεταβάλλει το επίπεδο του διεθνούς ελέγχου τους, δεδομένου ότι κάθε μείγμα, στερεό ή υγρό, που περιέχει κάνναβη ή ρητίνη κάνναβης, και, επομένως, κάθε παρασκεύασμα με βάση την κάνναβη, εμπίπτει στην εν λόγω Σύμβαση.
- 83 Με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, η Ουγγαρία εκτιμά ότι πρέπει να τεθεί το ερώτημα αν η τροποποίηση, σύμφωνα με τις συστάσεις του ΠΟΥ, των συνημμένων στις δύο επίμαχες Συμβάσεις πινάκων εμπίπτει όντως στην αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα της Ένωσης και, ως εκ τούτου, αν η απόφαση 2021/3 είναι νόμιμη.
- 84 Η απόφαση αυτή αναφέρει, ως νομική βάση, το άρθρο 83, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ. Ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της τελευταίας αυτής διατάξεως, το άρθρο 83, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ δεν απονέμει, κατά την Ουγγαρία, στην Ένωση αρμοδιότητα για τη σύναψη διεθνούς συμβάσεως. Από την αιτιολογική σκέψη 5 της εν λόγω αποφάσεως, αλλά και από την αιτιολογική σκέψη 32 αυτής, προκύπτει σαφώς ότι το στοιχείο που θεωρείται ότι αποτελεί το έρεισμα της αποκλειστικής εξωτερικής αρμοδιότητας της Ένωσης είναι το γεγονός ότι η τροποποίηση των πινάκων των δύο επίμαχων Συμβάσεων έχει άμεσες συνέπειες στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης στον τομέα του ελέγχου των ναρκωτικών.
- 85 Πλην όμως, η προϋπόθεση αυτή, την οποία θέτει το άρθρο 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, δεν πληρούται.
- 86 Κατ' αρχάς, η συλλογιστική που ανέπτυξε συναφώς η Επιτροπή με το υπόμνημά της απαντήσεως, όπως συνοψίζεται στις σκέψεις 75 έως 82 της παρούσας αποφάσεως, δεν περιλαμβάνεται στο δικόγραφο της προσφυγής της. Επομένως, συνιστά νέο επιχείρημα το οποίο, ως τέτοιο, πρέπει να κριθεί απαράδεκτο.
- 87 Περαιτέρω, η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι ο ορισμός της έννοιας «ναρκωτικό» στην απόφαση-πλαίσιο 2004/757 παραμένει αμετάβλητος κατόπιν της τροποποίησης των συνημμένων στις δύο επίμαχες Συμβάσεις πινάκων. Αντιθέτως, υποστηρίζει πλέον ότι κάθε

τροποποίηση των πινάκων αυτών έχει σημασία για τις λοιπές διατάξεις της αποφάσεως-πλαisiού. Συνακόλουθα, η Επιτροπή μνημονεύει επανειλημμένως το άρθρο 4 της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού, μολονότι δεν το είχε επικαλεστεί μέχρι τώρα.

- 88 Ομοίως, η Ουγγαρία αμφισβητεί την ερμηνεία της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία η διαγραφή των εκχυλισμάτων και των βαμμάτων κάνναβης από τον πίνακα I που προσαρτάται στη Σύμβαση για τα ναρκωτικά δεν συνεπάγεται ότι οι ουσίες αυτές παύουν πλέον να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω Σύμβασης.
- 89 Τέλος, το Δικαστήριο δεν χρειάζεται να εξετάσει αν η εξωτερική αρμοδιότητα της Ένωσης μπορεί να δικαιολογηθεί από το γεγονός ότι η τροποποίηση των συνημμένων στις δύο επίμαχες Συμβάσεις πινάκων είναι ικανή να μεταβάλει την εφαρμογή των κοινών κανόνων της Ένωσης. Συγκεκριμένα, όταν τόσο οι διατάξεις της Ένωσης των οποίων μια διεθνής συμφωνία φέρεται να επηρεάζει την εφαρμογή όσο και η ίδια η διεθνής συμφωνία προβλέπουν ελάχιστες διατάξεις, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι οι διεθνείς κανόνες εμποδίζουν την πλήρη εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, όπως προκύπτει από τη γνωμοδότηση 2/91 (Σύμβαση αριθ. 170 της ΔΟΕ), της 19ης Μαρτίου 1993 (EU:C:1993:106, σκέψη 18).
- 90 Εν προκειμένω, τόσο από τον τίτλο της αποφάσεως-πλαisiού 2004/757, ο οποίος κάνει λόγο για «θέσπιση ελάχιστων διατάξεων», όσο και από την αιτιολογική σκέψη 3 αυτής προκύπτει σαφώς ότι σκοπός της αποφάσεως-πλαisiού είναι η θέσπιση τέτοιων διατάξεων.
- 91 Κατά συνέπεια, η Ένωση δεν μπορεί, σε καμία περίπτωση, να διαθέτει αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα όσον αφορά την τροποποίηση των συνημμένων στις δύο επίμαχες Συμβάσεις πινάκων.

β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 92 Πρέπει να απορριφθεί, εκ προοιμίου, η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Ουγγαρία κατά ορισμένων επιχειρημάτων της Επιτροπής με τα οποία προβάλλεται η ύπαρξη αποκλειστικής αρμοδιότητας της Ένωσης για τον καθορισμό της θέσης που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης κατά τη διαπραγμάτευση στο πλαίσιο διεθνούς οργανισμού. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή δεν όφειλε να αποδείξει την ύπαρξη αποκλειστικής αρμοδιότητας της Ένωσης με το δικόγραφο της προσφυγής της, δεδομένου ότι η επιχειρηματολογία της στηριζόταν στην παραδοχή ότι η απόφαση 2021/3 είναι έγκυρη και ότι πιστοποιεί την ύπαρξη της εν λόγω αποκλειστικής αρμοδιότητας της Ένωσης. Συνακόλουθα, η Επιτροπή περιορίστηκε να διευκρινίσει, με το υπόμνημα απαντήσεως, ότι, κατά την άποψή της, εφαρμογή εν προκειμένω είχε η τρίτη περίπτωση του άρθρου 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
- 93 Επί της ουσίας, οι διάδικοι εκφράζουν αντίθετες απόψεις ως προς το τι σημαίνει «τροποποίηση» του πεδίου εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης στον τομέα του ελέγχου των ναρκωτικών. Η Ουγγαρία προτείνει μια σφαιρική συλλογιστική και υποστηρίζει ότι, ενόσω η οριοθέτηση του πεδίου εφαρμογής της αποφάσεως-πλαisiού 2004/757 παραμένει αμετάβλητη, δεν μπορεί να υπάρξει τροποποίηση των κανόνων του δικαίου της Ένωσης. Αντιθέτως, η Επιτροπή θεωρεί ότι το πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης επηρεάζεται αφ' ης στιγμής τροποποιείται η ταξινόμηση μιας ουσίας. Πράγματι, μια τέτοια τροποποίηση έχει, κατά την Επιτροπή, επίπτωση στην αντίληψη της επικινδυνότητας ενός ναρκωτικού και, κατά συνέπεια, στον καθορισμό των εφαρμοστέων ποινικών κυρώσεων.

- 94 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι το γράμμα του άρθρου 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ δεν προβαίνει σε καμία διάκριση ανάλογα με τη φύση της εξωτερικής αρμοδιότητας της Ένωσης [βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 5ης Δεκεμβρίου 2017, Γερμανία κατά Συμβουλίου, C-600/14, EU:C:2017:935, σκέψη 49, και της 2ης Σεπτεμβρίου 2021, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (Συμφωνία με την Αρμενία), C-180/20, EU:C:2021:658, σκέψη 27]. Επομένως, είναι αδιάφορο αν η Ένωση έχει αποκλειστική ή συντρέχουσα αρμοδιότητα για την έκδοση αποφάσεως δυνάμει της διατάξεως αυτής. Σε αμφότερες τις περιπτώσεις, το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να εκδώσει απόφαση για «τον καθορισμό των θέσεων που θα πρέπει να ληφθούν, εξ ονόματος της Ένωσης, σε όργανο που συνιστάται από δεδομένη συμφωνία, όταν το εν λόγω όργανο καλείται να θεσπίσει πράξεις που παράγουν έννομα αποτελέσματα, με εξαίρεση τις πράξεις που συμπληρώνουν ή τροποποιούν το θεσμικό πλαίσιο της συμφωνίας».
- 95 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με την τρίτη περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, η Ένωση έχει αποκλειστική αρμοδιότητα για τη σύναψη διεθνούς συμφωνίας, όταν η σύναψη αυτή ενδέχεται να επηρεάσει τους κοινούς κανόνες ή να μεταβάλει την εμβέλειά τους.
- 96 Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης όταν ένα όργανο που έχει συγκροτηθεί δυνάμει τέτοιας διεθνούς συμφωνίας καλείται να θεσπίσει μέτρα εφαρμογής της [απόφαση της 20ής Νοεμβρίου 2018, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (ΠΘΖ Ανταρκτικής), C-626/15 και C-659/16, EU:C:2018:925, σκέψη 112]. Επιπλέον, το γεγονός ότι η Ένωση δεν είναι μέλος ενός διεθνούς οργανισμού ουδόλως την εμποδίζει να ασκεί αποτελεσματικά την εξωτερική αρμοδιότητά της, ιδίως μέσω των κρατών μελών που ενεργούν αλληλεγγύως προς το συμφέρον της Ένωσης [πρβλ. γνωμοδότηση 2/91 (Σύμβαση αριθ. 170 της ΔΟΕ), της 19ης Μαρτίου 1993, EU:C:1993:106, σκέψη 5, και απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2009, Επιτροπή κατά Ελλάδας, C-45/07, EU:C:2009:81, σκέψη 31].
- 97 Πάντως, οι διεθνείς δεσμεύσεις ενδέχεται να επηρεάσουν τους κοινούς κανόνες της Ένωσης, ή να μεταβάλουν την εμβέλειά τους, όπερ θεμελιώνει αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα της Ένωσης, όταν οι δεσμεύσεις αυτές εμπίπτουν στον τομέα εφαρμογής των εν λόγω κανόνων (πρβλ. αποφάσεις της 31ης Μαρτίου 1971, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, 22/70, EU:C:1971:32, σκέψη 30, και της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, C-114/12, EU:C:2014:2151, σκέψη 68). Εξάλλου δεν είναι αναγκαίο να υπάρξει πλήρης σύμπτωση του τομέα που καλύπτει η διεθνής συμφωνία με τον τομέα που καλύπτει η ενωσιακή ρύθμιση [γνωμοδότηση 1/03 (Νέα Σύμβαση του Λουγκάνο), της 7ης Φεβρουαρίου 2006, EU:C:2006:81, σκέψη 126]. Ειδικότερα, η εμβέλεια των κανόνων της Ένωσης ενδέχεται να επηρεαστεί ή να μεταβληθεί λόγω διεθνών δεσμεύσεων, οσάκις οι διεθνείς δεσμεύσεις αφορούν τομέα που ήδη καλύπτεται σε μεγάλο βαθμό από τέτοιους κανόνες [απόφαση της 20ής Νοεμβρίου 2018, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (ΠΘΖ Ανταρκτικής), C-626/15 και C-659/16, EU:C:2018:925, σκέψη 113 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 98 Η ύπαρξη κινδύνου επηρεασμού, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, μπορεί να διαπιστωθεί οσάκις, χωρίς κατ' ανάγκην να έρχονται σε αντίθεση προς τους κοινούς κανόνες της Ένωσης, οι σχετικές διεθνείς δεσμεύσεις ενδέχεται να επηρεάζουν την έννοια, το περιεχόμενο και την αποτελεσματικότητα των κανόνων αυτών [πρβλ. γνωμοδότηση 1/13 (Προσχώρηση τρίτων κρατών στη Σύμβαση της Χάγης), της 14ης Οκτωβρίου 2014, EU:C:2014:2303, σκέψη 85· γνωμοδότηση 2/15 (Συμφωνία Ελευθέρων Συναλλαγών ΕΕ-Σιγκαπούρης), της 16ης Μαΐου 2017, EU:C:2017:376, και απόφαση της 20ής Νοεμβρίου 2018, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (ΠΘΖ Ανταρκτικής), C-626/15 και C-659/16, EU:C:2018:925, σκέψη 114].

- 99 Εν προκειμένω, από το άρθρο 1, σημείο 1, στοιχεία α' και β', της αποφάσεως-πλαisiού 2004/757 προκύπτει ότι η έννοια «ναρκωτικό» ορίζεται, μεταξύ άλλων, με παραπομπή στις δύο επίμαχες Συμβάσεις. Όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 59 των προτάσεών της, προβαίνοντας σε μια τέτοια παραπομπή, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης γνωστοποίησαν την απόφασή τους να μεριμνήσουν ώστε η Ένωση να ευθυγραμμίσει τις ενέργειές της με τις διεθνείς πολιτικές ελέγχου των ναρκωτικών και, συνακόλουθα, με τις εν λόγω Συμβάσεις.
- 100 Πράγματι, όπως εκτίθεται στις αιτιολογικές σκέψεις 5 και 32 της αποφάσεως 2021/3, τυχόν αλλαγή των πινάκων των δύο αυτών συμβάσεων ενσωματώνεται άμεσα στους κοινούς κανόνες της Ένωσης, οπότε μια τέτοια αλλαγή θα επηρεάσει άμεσα το περιεχόμενο της αποφάσεως-πλαisiού 2004/757.
- 101 Συναφώς, όσον αφορά, κατά πρώτον, τη σύσταση 5.1, η σύσταση αυτή αποσκοπούσε στην τροποποίηση της ταξινόμησης της κάνναβης και των σχετικών προς αυτήν ουσιών, με τη διαγραφή τους από τον πίνακα IV που προσαρτάται στη Σύμβαση για τα ναρκωτικά, ο οποίος απαριθμεί τα πλέον επιβλαβή ναρκωτικά τα οποία «δεν παρουσιάζουν κανένα γνωστό ενδιαφέρον για τη θεραπεία ανθρώπων», όπως εξηγείται στα σχόλια σχετικά με την Ενιαία Σύμβαση του 1961 για τα ναρκωτικά (Ηνωμένα Έθνη, 1975), όσον αφορά το άρθρο 3, παράγραφος 3, στοιχεία i) και ii), της Σύμβασης για τα ναρκωτικά (σημείο 7).
- 102 Μολονότι, όμως, από το άρθρο 4 της αποφάσεως-πλαisiού 2004/757 προκύπτει ότι, κατ' αρχήν, τα κράτη μέλη οφείλουν να προβλέπουν, για τα εγκλήματα του άρθρου 2 αυτής, μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας μεταξύ ενός και τριών ετών τουλάχιστον, εντούτοις το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', της αποφάσεως-πλαisiού διευκρινίζει ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε τα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως γ', της αποφάσεως-πλαisiού να επισύρουν μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας μεταξύ πέντε και δέκα ετών, όταν το έγκλημα είτε αφορά ναρκωτικά τα οποία βλάπτουν τα μέγιστα την υγεία είτε προκάλεσε σημαντικές βλάβες στην υγεία πολλών προσώπων.
- 103 Επομένως, ορθώς η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, λαμβανομένου υπόψη του ορισμού της έννοιας «ναρκωτικό» στην απόφαση-πλαίσιο 2004/757 διά παραπομπής, μεταξύ άλλων, στη Σύμβαση για τα ναρκωτικά, η διαγραφή της κάνναβης και των σχετικών προς αυτήν ουσιών από τον πίνακα IV της Σύμβασης αυτής μπορούσε να έχει ως συνέπεια τη μη εφαρμογή των κυρώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', της αποφάσεως-πλαisiού.
- 104 Επομένως, η σύσταση 5.1 μπορούσε να έχει επιπτώσεις στο περιεχόμενο και την εμβέλεια των κανόνων της Ένωσης, όπερ αρκεί για να διαπιστωθεί ότι η λήψη θέσης σχετικά με την έγκριση της σύστασης αυτής ενέπιπτε στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης βάσει της τρίτης περίπτωσης του άρθρου 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
- 105 Όσον αφορά, κατά δεύτερον, τη σύσταση 5.4, αυτή αποσκοπούσε στη διαγραφή του όρου «εκχυλίσματα και βάμματα» από τον πίνακα I της Σύμβασης για τα ναρκωτικά. Κατ' ουσίαν, το ζητούμενο ήταν να μην ταξινομούνται πλέον τα εκχυλίσματα και τα βάμματα κάνναβης που δεν έχουν ψυχοδραστικές ιδιότητες στα ναρκωτικά και, επομένως, να επιτραπεί η διάθεσή τους στο εμπόριο, με παράλληλη διατήρηση της επαγρύπνησης έναντι των εκχυλισμάτων και των βαμμάτων κάνναβης που έχουν τέτοιες ιδιότητες. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η εν λόγω σύσταση είχε ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό των εν λόγω «εκχυλισμάτων και βαμμάτων» από το πεδίο εφαρμογής της αποφάσεως-πλαisiού 2004/757, λαμβανομένου υπόψη ότι το άρθρο 1, σημείο 1, της αποφάσεως-πλαisiού παραπέμπει στις δύο επίμαχες Συμβάσεις.

- 106 Όπως, όμως, επισήμανε, κατ' ουσίαν, η γενική εισαγγελέας στο σημείο 63 των προτάσεών της, ένας τέτοιος αποκλεισμός θα είχε, μεταξύ άλλων, ως αποτέλεσμα να καταστούν ανεφάρμοστες οι απαιτήσεις του άρθρου 4, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαisiού όσον αφορά τις ποινικές κυρώσεις που πρέπει να επιβάλλονται από τα κράτη μέλη για τα εγκλήματα του άρθρου 2 της απόφασης-πλαisiού.
- 107 Επομένως, η σύσταση 5.4 μπορούσε και αυτή να έχει επιπτώσεις στο περιεχόμενο και την εμβέλεια των κανόνων της Ένωσης, όπερ αρκεί για να διαπιστωθεί ότι η λήψη θέσης σχετικά με την έγκριση της σύστασης αυτής ενέπιπτε στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης βάσει της τρίτης περίπτωσης του άρθρου 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
- 108 Επομένως, δεδομένου ότι η κατάσταση δεν είναι παρεμφερής με εκείνη που διαπιστώθηκε στα σημεία 18 και 21 της γνωμοδότησης 2/91 (Σύμβαση αριθ. 170 της ΔΟΕ), της 19ης Μαρτίου 1993 (EU:C:1993:106), η Ουγγαρία δεν μπορεί να αντλήσει επιχείρημα από τις διαπιστώσεις του Δικαστηρίου στη γνωμοδότηση αυτή προκειμένου να αντιταχθεί στην ερμηνεία σύμφωνα με την οποία η Ένωση διαθέτει αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα για την έκδοση της απόφασης 2021/3.
- 109 Κατά συνέπεια, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει η Ουγγαρία, η Ένωση διέθετε αποκλειστική αρμοδιότητα προκειμένου να διεξαγάγει τις διαπραγματεύσεις σχετικά με τις συστάσεις 5.1 και 5.4 στην επιτροπή για τα ναρκωτικά και προκειμένου να λάβει θέση υπέρ της έγκρισής τους στο πλαίσιο της εν λόγω επιτροπής. Ορθώς επομένως το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 2021/3 για τον καθορισμό της θέσης που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης στο πλαίσιο διαπραγμάτευσης στην επιτροπή για τα ναρκωτικά. Επομένως, η Ουγγαρία, μη συμμορφούμενη προς την απόφαση αυτή, παραβίασε την αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης.
- 110 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτή η δεύτερη αιτίαση της Επιτροπής, με την οποία προβάλλεται παράβαση εκ μέρους της Ουγγαρίας του άρθρου 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Επί της πρώτης αιτιάσεως, με την οποία προβάλλεται παράβαση των άρθρων 1 και 2 της αποφάσεως 2021/3, καθώς και του άρθρου 288, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ

- 111 Δεδομένου ότι η Ουγγαρία προέβαλε ένσταση ελλείψεως νομιμότητας της αποφάσεως 2021/3 με το υπόμνημα αντικρούσεως, πρέπει κατ' αρχάς να εξεταστεί η ένσταση αυτή.

α) Επί της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας της αποφάσεως 2021/3

1) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 112 Η Ουγγαρία προβάλλει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας της αποφάσεως 2021/3. Λαμβανομένου υπόψη του σύντομου χρονικού διαστήματος που μεσολάβησε μεταξύ της εκδόσεως της αποφάσεως αυτής και της εξηκοστής τρίτης συνόδου της επιτροπής για τα ναρκωτικά, η οποία πραγματοποιήθηκε πριν ακόμη εκπνεύσει η προθεσμία του άρθρου 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ για την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως, η Ουγγαρία αδυνατούσε, όπως υποστηρίζει, να προσβάλει λυσιτελώς την εν λόγω απόφαση. Όχι μόνον δεν θα μπορούσε να προετοιμάσει προσφυγή ακυρώσεως εντός του σύντομου αυτού χρονικού διαστήματος, αλλά και το Δικαστήριο δεν θα μπορούσε να την εξετάσει επί της ουσίας και, ως εκ τούτου, να διασφαλίσει την αποτελεσματική

δικαστική προστασία του κράτους αυτού. Ακόμη και η άσκηση προσφυγής ακυρώσεως, συνοδευόμενη από αίτηση λήψεως προσωρινού μέτρου, δεν είναι βέβαιο ότι θα αρκούσε για την αποφυγή του ανεπιθύμητου αποτελέσματος της αποφάσεως 2021/3.

- 113 Επιπλέον, η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι δεν άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως 2021/3 δεν μπορεί να συνιστά κώλυμα για την εκ μέρους της προβολή ενστάσεως έλλειψης νομιμότητας της αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής λόγω παραβάσεως. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο καθόσον η άσκηση, μετά την ψηφοφορία στην επιτροπή για τα ναρκωτικά, προσφυγής ακυρώσεως κατά της αποφάσεως αυτής δεν θα παρείχε στην Ουγγαρία τη δυνατότητα ούτε να προβάλλει την άποψή της ούτε να αποφύγει την κίνηση διαδικασίας λόγω παραβάσεως.
- 114 Εξάλλου, δεν τίθεται ζήτημα καταστρατηγήσεως των διαδικαστικών προθεσμιών του άρθρου 263 ΣΛΕΕ όταν τα προβλήματα που θέτει μια πράξη της Ένωσης δεν μπορούν να προσδιοριστούν κατά την έκδοσή της και μπορούν να εντοπιστούν μόνο στο στάδιο της εφαρμογής της.
- 115 Η Επιτροπή δεν μπορεί, δεδομένου ότι δεν απέδειξε την αποτελεσματικότητα της άσκησης προσφυγής ακυρώσεως κατά της αποφάσεως 2021/3, να αντιταχθεί στη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, το οποίο συμπληρώνει το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, διότι άλλως θα στερείτο η Ουγγαρία του δικαιώματός της για αποτελεσματική δικαστική προστασία, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 116 Επιπλέον, ουδείς μπορεί να διωχθεί λόγω μιας πράξης που πάσχει από έλλειψη νομιμότητας. Δεδομένου, όμως, ότι με την ψηφοφορία στην επιτροπή για τα ναρκωτικά ολοκληρώθηκε η προβολή των συμφερόντων της Ουγγαρίας που επήλθε με την απόφαση 2021/3, τα συμφέροντα της Ουγγαρίας δεν θίγονται πλέον από την ως άνω απόφαση, αλλά από τη διαδικασία επί παραβάσει που κινήθηκε λόγω της παραβάσεώς της.
- 117 Εν πάση περιπτώσει, η Ουγγαρία εκτιμά ότι απέδειξε, απαντώντας στη δεύτερη αιτίαση της Επιτροπής, ότι η απόφαση 2021/3 είναι ανυπόστατη πράξη η οποία πρέπει να εξεταστεί αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο.
- 118 Η Επιτροπή υποστηρίζει, στηριζόμενη στην απόφαση της 6ης Μαρτίου 1979, *Simmenthal* κατά Επιτροπής (92/78, EU:C:1979:53, σκέψη 39), ότι η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας της αποφάσεως 2021/3 είναι προδήλως απαράδεκτη, δεδομένου ότι η Ουγγαρία μπορούσε αναμφισβήτητα να προσβάλει την ως άνω απόφαση παραδεκτώς με προσφυγή ακυρώσεως.

2) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 119 Υπενθυμίζεται ότι το σύστημα των ενδίκων βοηθημάτων που έχει θεσπίσει η Συνθήκη ΛΕΕ διακρίνει τις προσφυγές των άρθρων 258 και 259 ΣΛΕΕ, με τις οποίες ζητείται να διαπιστωθεί ότι ένα κράτος μέλος παρέβη τις υποχρεώσεις του, από τις προσφυγές των άρθρων 263 και 265 ΣΛΕΕ, με τις οποίες ζητείται ο έλεγχος της νομιμότητας των πράξεων ή παραλείψεων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης. Τα εν λόγω ένδικα βοηθήματα επιδιώκουν διαφορετικούς σκοπούς και διέπονται από διαφορετικές ρυθμίσεις (αποφάσεις της 30ής Ιουνίου 1988, Επιτροπή κατά Ελλάδας, 226/87, EU:C:1988:354, σκέψη 14· της 27ης Οκτωβρίου 1992, Επιτροπή κατά Γερμανίας, C-74/91, EU:C:1992:409, σκέψη 10, και της 27ης Μαρτίου 2019, Επιτροπή κατά Γερμανίας, C-620/16, EU:C:2019:256, σκέψη 89).

- 120 Το Δικαστήριο έχει συναγάγει εξ αυτού ότι ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεστεί λυσιτελώς, ελλείψει διατάξεως της Συνθήκης ΛΕΕ που να το επιτρέπει ρητώς, την έλλειψη νομιμότητας αποφάσεως ή οδηγίας της οποίας είναι αποδέκτης ως μέσο άμυνας κατά προσφυγής λόγω παραβάσεως η οποία στηρίζεται στη μη συμμόρφωση με την απόφαση αυτή ή στη μη εφαρμογή της οδηγίας και ότι το αντίθετο θα μπορούσε να ισχύει μόνον εάν η επίμαχη πράξη είχε ιδιαιτέρως σοβαρές και προφανείς πλημμέλειες, σε σημείο που να μπορεί να χαρακτηριστεί ως ανυπόστατη πράξη (βλ. αποφάσεις της 30ής Ιουνίου 1988, Επιτροπή κατά Ελλάδας, 226/87, EU:C:1988:354, σκέψη 16· της 27ης Οκτωβρίου 1992, Επιτροπή κατά Γερμανίας, C-74/91, EU:C:1992:409, σκέψη 11, και της 27ης Μαρτίου 2019, Επιτροπή κατά Γερμανίας, C-620/16, EU:C:2019:256, σκέψη 89).
- 121 Το Δικαστήριο έχει κρίνει επίσης ότι ένα κράτος μέλος, ως μέλος του Συμβουλίου, εκδότη της αποφάσεως για τον καθορισμό της θέσης που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης κατά τη διαπραγμάτευση στο πλαίσιο διεθνούς οργανισμού, γνώριζε κατ' ανάγκη την απόφαση αυτή, έστω και αν δεν ήταν τυπικώς αποδέκτης αυτής, και ήταν πλήρως σε θέση να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως εντός της προθεσμίας των δύο μηνών που τάσσει το άρθρο 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ (πρβλ. απόφαση της 27ης Μαρτίου 2019, Επιτροπή κατά Γερμανίας C-620/16, EU:C:2019:256, σκέψη 90).
- 122 Επιπλέον, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 119 της παρούσας αποφάσεως, η προσφυγή λόγω παραβάσεως έχει ειδικό αντικείμενο, το οποίο συνίσταται αποκλειστικά στη διαπίστωση από το Δικαστήριο της εκ μέρους κράτους μέλους παραβάσεως υποχρεώσεων τις οποίες αυτό υπέχει. Επομένως, μια τέτοια προσφυγή δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί από το καθού κράτος ως μέσον προκειμένου να θεραπευθεί η αδράνειά του και η έλλειψη ευθείας προσβολής, μέσω της προσφυγής ακυρώσεως, της πράξεως την οποία η Επιτροπή του προσάπτει ότι παρέβη.
- 123 Εφόσον η προσφυγή λόγω παραβάσεως ουδόλως αφορά το ζήτημα κατά πόσον έχει εφαρμογή πράξη θεσμικού ή άλλου οργάνου ή οργανισμού της Ένωσης και εφόσον, σύμφωνα με το άρθρο 277 ΣΛΕΕ, η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας έχει ακριβώς ως σκοπό να κριθεί ανεφάρμοστη μια τέτοια πράξη, δεν είναι δυνατόν να επιτραπεί σε κράτος μέλος να προβάλει, στο πλαίσιο προσφυγής λόγω παραβάσεως, ένσταση ελλείψεως νομιμότητας μιας τέτοιας πράξεως της Ένωσης, όποια και αν είναι αυτή, εκτός αν η πράξη έχει ιδιαιτέρως σοβαρές και προφανείς πλημμέλειες, σε σημείο που να μπορεί να χαρακτηριστεί ως ανυπόστατη πράξη, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 120 της παρούσας αποφάσεως.
- 124 Πράγματι, το κράτος μέλος που επιθυμεί να επωφεληθεί από ενδεχόμενη προσφυγή λόγω παραβάσεως προκειμένου να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της πράξεως του παραγώγου δικαίου της οποίας η παράβαση δικαιολόγησε την άσκηση της προσφυγής αυτής δεν λαμβάνει υπόψη το τεκμήριο εγκυρότητας του οποίου απολαύει κάθε πράξη του παραγώγου δικαίου. Το τεκμήριο αυτό συνεπάγεται, για όλα τα υποκείμενα του δικαίου της Ένωσης, την υποχρέωση να αναγνωρίζουν την πλήρη αποτελεσματικότητα πράξεων του παραγώγου δικαίου της Ένωσης, εφόσον το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχει διαπιστώσει ότι είναι ανίσχυρες (πρβλ. αποφάσεις της 13ης Φεβρουαρίου 1979, Granaria, 101/78, EU:C:1979:38, σκέψεις 4 και 5, και της 7ης Ιουνίου 1988, Επιτροπή κατά Ελλάδας, 63/87, EU:C:1988:285, σκέψεις 10 και 11), και να αποδέχονται την εκτελεστότητά τους εφόσον ο δικαστής της Ένωσης δεν έχει αποφασίσει την αναστολή της εκτέλεσής τους (απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 1989, Hoechst κατά Επιτροπής, 46/87 και 227/88, EU:C:1989:337, σκέψη 64). Επομένως, οι πράξεις αυτές παράγουν έννομα αποτελέσματα εφόσον δεν έχουν ανακληθεί, ακυρωθεί κατόπιν προσφυγής ακυρώσεως ή κριθεί ανίσχυρες κατόπιν προδικαστικής παραπομπής ή κατόπιν ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας

(αποφάσεις της 5ης Οκτωβρίου 2004, Επιτροπή κατά Ελλάδας, C-475/01, EU:C:2004:585, σκέψη 18, και της 10ης Σεπτεμβρίου 2019, HTTS κατά Συμβουλίου, C-123/18 P, EU:C:2019:694, σκέψη 100).

- 125 Συνακόλουθα, η αδυναμία κράτους μέλους να προβάλει κατ' ένσταση την έλλειψη νομιμότητας της πράξεως, λόγω παράβασης της οποίας η Επιτροπή κίνησε διαδικασία διαπιστώσεως παραβάσεως εις βάρος του, απορρέει από την αρχή κατά την οποία η οικονομία των Συνθηκών απαγορεύει στα κράτη μέλη να αυτοδικούν εκτός από τις ρητώς προβλεπόμενες περιπτώσεις (απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 1964, Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου και Βελγίου, 90/63 και 91/63, EU:C:1964:80).
- 126 Αν ένα κράτος μέλος θεωρεί ότι μια πράξη παραγώγου δικαίου περιλαμβάνει στοιχεία ασυμβίβαστα προς το δίκαιο της Ένωσης, έχει τη δυνατότητα να ενεργήσει, είτε στους κόλπους του Συμβουλίου, είτε ειδοποιώντας την Επιτροπή, είτε, τέλος, στο πλαίσιο ενδίκων προσφυγών για να επιτύχει την κατάργηση των ασυμβιβάστων αυτών. Αντιθέτως, ένα κράτος μέλος δεν επιτρέπεται, σε καμία περίπτωση, να λάβει μονομερώς διορθωτικά ή προστατευτικά μέτρα που έχουν ως σκοπό να θεραπεύσουν ενδεχόμενη παράβαση, εκ μέρους άλλου κράτους μέλους ή θεσμικού οργάνου της Ένωσης, των κανόνων του δικαίου της Ένωσης (πρβλ. αποφάσεις της 25ης Σεπτεμβρίου 1979, Επιτροπή κατά Γαλλίας, 232/78, EU:C:1979:215, σκέψη 9· της 12ης Φεβρουαρίου 2009, Επιτροπή κατά Ελλάδας, C-45/07, EU:C:2009:81, σκέψη 26, καθώς και της 27ης Μαρτίου 2019, Επιτροπή κατά Γερμανίας, C-620/16, EU:C:2019:256, σκέψη 88), άλλως διακυβεύεται η θεμελιώδης απαίτηση της έννομης τάξης της Ένωσης που συνίσταται στην ομοιόμορφη εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης (απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου 1991, Zuckerfabrik Süderdithmarschen και Zuckerfabrik Soest, C-143/88 και C-92/89, EU:C:1991:65, σκέψη 26).
- 127 Όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, η γενική εισαγγελέας στο σημείο 96 των προτάσεών της, όταν ένα κράτος μέλος δεν ασκεί προσφυγή ακυρώσεως κατά πράξεως της οποίας είναι αποδέκτης εντός της δέσμης προθεσμίας του άρθρου 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, δεν μπορεί να αμφισβητήσει μεταγενέστερα τη νομιμότητά της στο πλαίσιο προσφυγής λόγω παραβάσεως, διότι άλλως θα υπονομευόταν η συνεπής και ομοιόμορφη εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, η οποία αποτελεί θεμελιώδες χαρακτηριστικό της έννομης τάξης της Ένωσης. Επιτρέποντας στα κράτη μέλη να καρπούνται τα πλεονεκτήματα της Ένωσης, οι Συνθήκες τους επιβάλλουν επίσης να τηρούν τους κανόνες της. Το γεγονός ότι ένα κράτος μέλος ανατρέπει μονομερώς, σύμφωνα με την αντίληψη που έχει για το εθνικό του συμφέρον, την ισορροπία μεταξύ των πλεονεκτημάτων και των επιβαρύνσεων που απορρέουν από τη συμμετοχή του στην Ένωση, θίγει την ισότητα των κρατών μελών ενώπιον του δικαίου της Ένωσης, κατά παράβαση των καθηκόντων αλληλεγγύης τα οποία αποδέχθηκαν τα κράτη μέλη με την προσχώρησή τους στην Ένωση και τα οποία ανήκουν στις θεμελιώδεις βάσεις της έννομης τάξης της Ένωσης. Μια τέτοια συμπεριφορά μπορεί, επιπλέον, να δημιουργήσει διακρίσεις σε βάρος των πολιτών των κρατών μελών, κυρίως δε των πολιτών του ίδιου του κράτους που θέτει εαυτό εκτός του κανόνα της Ένωσης (απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 1973, Επιτροπή κατά Ιταλίας, 39/72, EU:C:1973:13, σκέψεις 24 και 25).
- 128 Εξάλλου, σε ένα πλαίσιο που χαρακτηρίζεται από τον επείγοντα χαρακτήρα που οφείλεται στη χρονική σύμπτωση ή στην πάρα πολύ μεγάλη χρονική εγγύτητα μεταξύ, αφενός, της αποφάσεως του Συμβουλίου για τον καθορισμό της θέσεως που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης κατά τη διαπραγμάτευση στο πλαίσιο διεθνούς οργανισμού και, αφετέρου, της ψηφοφορίας εντός του οργανισμού αυτού, ένα κράτος μέλος το οποίο διατηρεί αμφιβολίες ως προς το κύρος μιας τέτοιας αποφάσεως θα πρέπει να αξιοποιήσει το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ της υποβολής από την Επιτροπή του οριστικού, ή σχεδόν οριστικού, κειμένου του σχεδίου

αποφάσεως και της ψηφοφορίας του Συμβουλίου, η οποία ενδέχεται να καταλήξει στην έκδοση της αποφάσεως, προκειμένου να συντάξει το δικόγραφο της προσφυγής του καθώς και αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 160, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας. Υπό το πρίσμα αυτό, η Επιτροπή πρέπει να προσπαθεί, κατά κανόνα, να υποβάλλει εγκαίρως την πρότασή της, ώστε να μπορεί το Συμβούλιο να ολοκληρώσει τη διαδικασία λήψης αποφάσεως με σκοπό τον έγκαιρο καθορισμό της θέσης που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης για τις διαπραγματεύσεις και την ψηφοφορία στο πλαίσιο ενός τέτοιου οργανισμού.

- 129 Η χορήγηση αναστολής εκτελέσεως της εν λόγω αποφάσεως θα είχε ως αποτέλεσμα να μην απολαύει προσωρινώς η απόφαση του τεκμηρίου εγκυρότητας. Εντούτοις, σε μια τέτοια περίπτωση, τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα της Ένωσης εξακολουθούν να υπέχουν, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, αμοιβαία καθήκοντα καλόπιστης συνεργασίας (πρβλ. απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 1983, Λουξεμβούργο κατά Κοινοβουλίου, 230/81, EU:C:1983:32, σκέψεις 37 και 38). Ειδικότερα, εναπόκειται στα κράτη μέλη να μεριμνούν ώστε, πριν το Δικαστήριο αποφανθεί επί της ουσίας, να μη θίγεται η απαίτηση ενιαίας εκπροσωπήσεως της Ένωσης, ενώ εναπόκειται στην Επιτροπή να κάνει χρήση της ιδιότητάς της ως διαπραγματευτή για την επίμαχη εξωτερική δράση προκειμένου να διαφυλάξει, στο μέτρο του δυνατού, την πρακτική αποτελεσματικότητα της ενώπιον του Δικαστηρίου ένδικης διαδικασίας, επιδιώκοντας, για παράδειγμα, την αναβολή της ψηφοφορίας στο πλαίσιο του οικείου διεθνούς οργανισμού.
- 130 Εξάλλου, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η αδυναμία κράτους μέλους να προβάλει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας στο πλαίσιο προσφυγής λόγω παραβάσεως δεν θίγει πάντως τη δυνατότητά του να αμφισβητήσει το βάσιμο της εκ μέρους της Επιτροπής ερμηνείας της πράξεως του παραγώγου δικαίου την οποία φέρεται ότι παρέβη. Πράγματι, οσάκις διάταξη του παραγώγου δικαίου επιδέχεται περισσότερες από μία ερμηνείες, η διάταξη πρέπει να ερμηνεύεται, στο μέτρο του δυνατού, κατά τρόπον συνάδοντα προς τις διατάξεις των Συνθηκών. Επίσης, η υπεροχή των συναπτομένων από την Ένωση διεθνών συμφωνιών έναντι των διατάξεων του παραγώγου δικαίου απαιτεί η ερμηνεία των τελευταίων να συνάδει, στο μέτρο του δυνατού, προς τις διεθνείς συμφωνίες (πρβλ. αποφάσεις της 13ης Δεκεμβρίου 1983, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, 218/82, EU:C:1983:369, σκέψη 15, της 10ης Σεπτεμβρίου 1996, Επιτροπή κατά Γερμανίας, C-61/94, EU:C:1996:313, σκέψη 52, και της 17ης Οκτωβρίου 2024, PT Pelita Agung Agrindustri και PT Permata Hijau Palm Oleo κατά Επιτροπής, C-112/23 P, EU:C:2024:899, σκέψη 38).
- 131 Τέλος, χωρίς να παρίσταται ανάγκη εκτενέστερης εξετάσεως των επιχειρημάτων που προβάλλει η Ουγγαρία για να αποδείξει τον φερόμενο ως παράνομο χαρακτήρα της αποφάσεως 2021/3, διαπιστώνεται ότι το κράτος μέλος αυτό δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο βάσει του οποίου να μπορεί να αποδειχθεί ότι η εν λόγω απόφαση βαρύνεται με πλημμέλεια τόσο σοβαρή και προφανή, ώστε να μπορεί να θέσει εν αμφιβόλω την ίδια την υπόστασή της (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2016, Επιτροπή κατά Ιταλίας, C-601/14, EU:C:2016:759, σκέψη 34).
- 132 Κατά συνέπεια, η προβληθείσα από την Ουγγαρία ένσταση ελλείψεως νομιμότητας της αποφάσεως 2021/3 πρέπει να κριθεί απαράδεκτη.

β) Επί της παραβάσεως των άρθρων 1 και 2 της αποφάσεως 2021/3 καθώς και του άρθρου 288, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ

1) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 133 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Ουγγαρία παρέβη την απόφαση 2021/3 μη συμμορφούμενη, κατά τη σχετική ψηφοφορία στο πλαίσιο της επιτροπής ναρκωτικών, προς τη θέση που καθόρισε το Συμβούλιο με την απόφαση αυτή. Συναφώς, ελάχιστη σημασία έχει το γεγονός ότι η Ουγγαρία επικαλέστηκε υγειονομικούς και κοινωνικούς λόγους για να δικαιολογήσει την αντίθεσή της στις συστάσεις 5.1 και 5.4. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, δυνάμει του άρθρου 288, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, η απόφαση που εκδίδει η Ένωση είναι δεσμευτική ως προς όλα τα μέρη της και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να εφαρμοστεί επιλεκτικά, όπως έπραξε η Ουγγαρία.
- 134 Η Ουγγαρία αμφισβητεί ότι παρέβη την απόφαση 2021/3, δεδομένου ότι αυτή συνιστά ανυπόστατη πράξη. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι η Ένωση δεν είναι αρμόδια να εκδώσει την εν λόγω απόφαση, η απόφαση αυτή εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 2, ΣΕΕ.

2) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 135 Η απόφαση 2021/3 εκδόθηκε βάσει του άρθρου 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ, το οποίο προβλέπει την έκδοση όχι απλής συστάσεως, αλλά «αποφάσεως» για τον καθορισμό της θέσεως που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης σε όργανο που συνιστάται από διεθνή συμφωνία. Επομένως, η απόφαση αυτή παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα, καθόσον καθορίζει, για τα κράτη μέλη, τη θέση της Ένωσης στο πλαίσιο της εξηκοστής τρίτης συνόδου της επιτροπής για τα ναρκωτικά και τους επιβάλλει να υποστηρίξουν τη θέση αυτή. Εξάλλου, η εν λόγω απόφαση δημοσιεύθηκε στη σειρά L της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ως δεσμευτική πράξη (πρβλ. αποφάσεις της 1ης Οκτωβρίου 2009, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, C-370/07, EU:C:2009:590, σκέψη 44, και της 27ης Μαρτίου 2019, Επιτροπή κατά Γερμανίας, C-620/16, EU:C:2019:256, σκέψεις 78 και 80).
- 136 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 109 και 131 της παρούσας αποφάσεως, η Ένωση ήταν όντως αρμόδια να εκδώσει την απόφαση 2021/3 βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
- 137 Επιπλέον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Ουγγαρία, η απόφαση αυτή απολαύει τεκμηρίου εγκυρότητας, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 124 της παρούσας απόφασης, οπότε το εν λόγω κράτος μέλος όφειλε να σεβαστεί την εκτελεστότητα της απόφασης ελλείψει οποιασδήποτε αναστολής της εκτέλεσής της από το Δικαστήριο.
- 138 Κατά συνέπεια, η πρώτη αιτίαση της Επιτροπής πρέπει να γίνει δεκτή.

3. Επί της τρίτης αιτιάσεως, με την οποία προβάλλεται παραβίαση της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 139 Η Επιτροπή εκτιμά ότι η Ουγγαρία παραβίασε την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, καθόσον δεν ψήφισε στην επιτροπή για τα ναρκωτικά κατά τρόπο σύμφωνο με την απόφαση 2021/3 και εξέφρασε δημοσίως τη διαφωνία της με τις συστάσεις της ΠΟΥ, οι οποίες περιλαμβάνονταν στην ημερήσια διάταξη.
- 140 Όπως προκύπτει από την απόφαση της 27ης Μαρτίου 2019, Επιτροπή κατά Γερμανίας (C-620/16, EU:C:2019:256, σκέψη 94), η υποχρέωση των κρατών μελών να συμμορφώνονται προς απόφαση εκδοθείσα βάσει του άρθρου 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ αποτελεί ειδική έκφραση της επιταγής περί ενιαίας εκπροσώπησης της Ένωσης.
- 141 Η σοβαρότητα της ενέργειας της Ουγγαρίας επιτείνεται από το γεγονός ότι η ψήφος της στην επιτροπή για τα ναρκωτικά έλαβε χώρα χωρίς προηγούμενη προειδοποίηση και χωρίς διαβούλευση με τα θεσμικά όργανα της Ένωσης. Στο πλαίσιο της επιτροπής για τα ναρκωτικά, η Ουγγαρία μπορούσε να εκφράσει την άποψή της μόνον εξ ονόματος της Ένωσης και, λαμβανομένης υπόψη της αποκλειστικής εξωτερικής αρμοδιότητας της Ένωσης, μπορούσε να εκφράσει μόνον τη θέση της Ένωσης.
- 142 Επιπλέον, η Ουγγαρία δεν έλαβε κανένα μέτρο, ούτε κατά τη συνεδρίαση της επιτροπής για τα ναρκωτικά ούτε στη συνέχεια, για να άρει τις συνέπειες της συμπεριφοράς της ή τουλάχιστον για να μετριάσει τις συνέπειές της και να διαλύσει τις αμφιβολίες ως προς τη μελλοντική δράση της. Συγκεκριμένα, η Ουγγαρία δεν αναγνώρισε τον παράνομο χαρακτήρα της συμπεριφοράς της εντός της επιτροπής για τα ναρκωτικά και μάλιστα επέμεινε στη νομιμότητα των ενεργειών της.
- 143 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι οι ουγγρικές αρχές είχαν ήδη λάβει γνώση της θέσης που επρόκειτο να υιοθετηθεί εξ ονόματος της Ένωσης πριν ακόμη υποβληθεί η πρότασή της στο Συμβούλιο. Ως εκ τούτου, αν είχε πράγματι την πρόθεση να ασκήσει σχετική προσφυγή, η Ουγγαρία θα είχε τον αναγκαίο χρόνο για να την προετοιμάσει, πριν από τη συνεδρίαση της επιτροπής για τα ναρκωτικά.
- 144 Τέλος, δεδομένου ότι η ΠΟΥ κατά κανόνα δεν δημοσιεύει τις εκθέσεις της πριν από το τέλος Νοεμβρίου, το διαθέσιμο χρονικό διάστημα για την κατάρτιση της πρότασης της Επιτροπής και τον συντονισμό των θεσμικών οργάνων για την προετοιμασία της θέσης που επρόκειτο να υιοθετήσει η Ένωση κατά τη σύνοδο της επιτροπής για τα ναρκωτικά που πραγματοποιείται τον Μάρτιο του επόμενου έτους ήταν εξαιρετικά σύντομο. Συχνά, η δίμηνη προθεσμία του άρθρου 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ για την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του Συμβουλίου με την οποία καθορίζεται μια τέτοια θέση, υπολογιζόμενη από την κοινοποίηση της αποφάσεως αυτής, δεν λήγει πριν από την έναρξη της εαρινής συνόδου της επιτροπής για τα ναρκωτικά. Ωστόσο, το γεγονός ότι η προθεσμία αυτή δεν έχει λήξει δεν εμποδίζει την απόφαση να παραγάγει τα έννομα αποτελέσματά της ούτε αίρει την υποχρέωση των κρατών μελών που είναι αποδέκτες της να συμμορφωθούν προς αυτήν.
- 145 Η Ουγγαρία αρνείται ότι δεν τήρησε την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας.

- 146 Πρώτον, η έλλειψη νομιμότητας της αποφάσεως 2021/3, η οποία απορρέει από παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, εμποδίζει τη διαπίστωση οποιασδήποτε παραβιάσεως της αρχής αυτής από το εν λόγω κράτος μέλος. Η έλλειψη νομιμότητας της αποφάσεως συνεπάγεται, επομένως, ότι το εν λόγω κράτος μέλος μπορούσε να εκφράσει ελεύθερα τη δική του θέση εντός της επιτροπής για τα ναρκωτικά.
- 147 Δεύτερον, η Ουγγαρία ισχυρίζεται ότι δεν είναι η μόνη υπεύθυνη για την κατάσταση. Συναφώς, επισημαίνει την καθυστέρηση με την οποία η Επιτροπή υπέβαλε την πρότασή της για την απόφαση στο Συμβούλιο. Κατά συνέπεια, η ψηφοφορία στην επιτροπή για τα ναρκωτικά έλαβε χώρα πριν από τη λήξη της δίμηνης προθεσμίας προσφυγής που διέθετε η Ουγγαρία για να προσβάλει την απόφαση 2021/3. Μια τέτοια πρακτική προσβάλλει το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας των κρατών μελών. Συνακόλουθα, η αρχή της καλόπιστης συνεργασίας πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Οι λίγες ημέρες που μεσολάβησαν μεταξύ της εκδόσεως της αποφάσεως αυτής και της ψηφοφορίας επί των τροποποιήσεων δεν αρκούσαν για την άσκηση προσφυγής και για την υποβολή αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων καθώς και για να αποφανθεί το Δικαστήριο επ' αυτών.
- 148 Επιπλέον, η Ουγγαρία διευκρινίζει ότι, λόγω του αυστηρού αυτού χρονοδιαγράμματος, καθόρισε την οριστική θέση της επί των συστάσεων της ΠΟΥ μόλις πριν από τη σύνοδο, λαμβάνοντας υπόψη, συναφώς, την απόφαση της 19ης Νοεμβρίου 2020, B S και C A [Εμπορία κανναβιδιόλης (CBD)] (C-663/18, EU:C:2020:938).
- 149 Εξάλλου, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ της υπό κρίση υπόθεσης και εκείνης επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2017, Γερμανία κατά Συμβουλίου (C-600/14, EU:C:2017:935). Οι δύο αυτές υποθέσεις παρουσιάζουν βεβαίως το κοινό σημείο ότι το οικείο κράτος μέλος δεν διέθετε επαρκή χρόνο για να προσβάλει τις επίμαχες αποφάσεις ούτε για να ζητήσει την αναστολή εκτελέσεώς τους. Εντούτοις, σε αντίθεση προς την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα απόφαση, τα μη αναστρέψιμα αποτελέσματα που προκάλεσε η απόφαση 2021/3 κατά τη σύνοδο της επιτροπής για τα ναρκωτικά εξακολουθούν να υφίστανται εν προκειμένω, τούτο δε προσβάλλει το δικαίωμα σε αποτελεσματική δικαστική προστασία.
- 150 Τρίτον, η ΠΟΥ δεν προέβαλε κανένα συγκεκριμένο επιχείρημα, είτε από υγειονομικής, είτε από κοινωνικής, είτε από νομικής απόψεως, προς στήριξη της πρακτικής χρησιμότητας των συστάσεών της, το μοναδικό αποτέλεσμα των οποίων δύναται να είναι η μεταφορά στο κοινό του μηνύματος ότι οι κίνδυνοι που συνδέονται με την κάνναβη για την κοινωνία και τη δημόσια υγεία υπερεκτιμήθηκαν κατά την κατάρτιση των δύο επίμαχων Συμβάσεων και ότι, επομένως, οι εν λόγω Συμβάσεις είναι υπερβολικά αυστηρές όσον αφορά τον έλεγχο που θεσπίστηκε για την κάνναβη.
- 151 Τέταρτον, οι συστάσεις της ΠΟΥ δεν είναι ικανές να ευνοήσουν την πρόσβαση στα παρασκευάσματα με βάση την κάνναβη για θεραπευτικούς σκοπούς, δεδομένου ότι έχουν ως αποκλειστικό σκοπό να διευκολύνουν την έρευνα σχετικά με τις χρήσεις αυτές.

β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 152 Όπως έχει επανειλημμένως κρίνει το Δικαστήριο, σε όλους τους τομείς που αντιστοιχούν στους σκοπούς των Συνθηκών, το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ επιβάλλει στα κράτη μέλη να διευκολύνουν την Ένωση στην εκπλήρωση της αποστολής της και να απέχουν από τη λήψη

οποιοδήποτε μέτρου ικανού να θέσει σε κίνδυνο την πραγματοποίηση των σκοπών αυτών [απόφαση της 31ης Μαρτίου 1971, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, 22/70, EU:C:1971:32, σκέψη 21, γνωμοδότηση 2/91 (Σύμβαση αριθ. 170 της ΔΟΕ), της 19ης Μαρτίου 1993, EU:C:1993:106, σκέψη 10, καθώς και αποφάσεις της 5ης Νοεμβρίου 2002, Επιτροπή κατά Δανίας, C-467/98, EU:C:2002:625, σκέψη 110, και της 8ης Μαρτίου 2022, Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου (Καταπολέμηση της απάτης που συνίστατο στη δήλωση δασμολογητέας αξίας χαμηλότερης της πραγματικής), C-213/19, EU:C:2022:167, σκέψη 527].

- 153 Κατά συνέπεια, οσάκις προκύπτει ότι ο τομέας τον οποίο διέπει μια διεθνής συμφωνία ή μια διεθνής σύμβαση εμπίπτει εν μέρει στην αρμοδιότητα της Ένωσης και εν μέρει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, πρέπει να διασφαλίζεται στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και των θεσμικών οργάνων της Ένωσης τόσο κατά τη διαδικασία των διαπραγματεύσεων και της σύναψής της όσο και κατά την εκτέλεση των αναληφθεισών δεσμεύσεων. Η εν λόγω υποχρέωση συνεργασίας απορρέει από την επιταγή περί ενιαίας διεθνούς εκπροσώπησης της Ένωσης [γνωμοδοτήσεις 2/91 (Σύμβαση αριθ. 170 της ΔΟΕ), της 19ης Μαρτίου 1993, EU:C:1993:106, σκέψη 36, και 1/94 (Συμφωνίες προσαρτημένες στη Συμφωνία ΠΟΕ), της 15ης Νοεμβρίου 1994, EU:C:1994:384, σκέψη 108, καθώς και απόφαση της 20ής Απριλίου 2010, Επιτροπή κατά Σουηδίας, C-246/07, EU:C:2010:203, σκέψη 73].
- 154 Οι ιδιαίτερες υποχρεώσεις δράσης και αποχής που υπέχει, ως εκ τούτου, ένα κράτος μέλος δεν επιτρέπουν την εκ μέρους του υποβολή, σε όργανο που έχει συσταθεί με διεθνή συμφωνία, μονομερούς προτάσεως με την οποία αποκλίνει από την κοινή στρατηγική που εκπονήθηκε στο πλαίσιο του Συμβουλίου. Μια τέτοια κατάσταση είναι, όντως, ικανή να θίξει την αρχή της ενιαίας διεθνούς εκπροσώπησης της Ένωσης και των κρατών μελών της αλλά και να εξασθενίσει τη διαπραγματευτική ισχύ τους έναντι των λοιπών συμβαλλομένων μερών στη συγκεκριμένη σύμβαση (πρβλ. απόφαση της 20ής Απριλίου 2010, Επιτροπή κατά Σουηδίας, C-246/07, EU:C:2010:203, σκέψεις 103 και 104).
- 155 Οι υποχρεώσεις που υπέχουν τα κράτη μέλη από την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας, όπως υπομνήσθηκαν στις σκέψεις 152 έως 154 της παρούσας αποφάσεως, επιβάλλονται, κατά μείζονα λόγο, στα κράτη μέλη στο πεδίο των αποκλειστικών αρμοδιοτήτων της Ένωσης.
- 156 Επιπλέον, όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, η γενική εισαγγελέας στο σημείο 156 των προτάσεών της, στηριζόμενη στην απόφαση της 14ης Μαρτίου 1973, Westzucker (57/72, EU:C:1973:30, σκέψη 17), εγγενές στοιχείο όχι μόνο της ίδιας της έννοιας της Ένωσης, αλλά και της εφαρμογής της διαδικασίας ψηφοφορίας με πλειοψηφία στο Συμβούλιο, είναι η εκ μέρους των κρατών μελών προβολή των συμφερόντων τους στο πλαίσιο των μηχανισμών συλλογικής συζητήσεως που θεσπίζουν οι Συνθήκες για την υλοποίηση των σκοπών της Ένωσης.
- 157 Πρέπει ακόμη να υπομνησθεί ότι η συμμόρφωση των κρατών μελών με απόφαση που εκδόθηκε από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ αποτελεί ιδιαίτερη έκφραση της επιταγής περί ενιαίας εκπροσώπησης της Ένωσης, η οποία απορρέει από την υποχρέωση καλόπιστης συνεργασίας (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 27ης Μαρτίου 2019, Επιτροπή κατά Γερμανίας, C-620/16, EU:C:2019:256, σκέψη 94).
- 158 Επομένως, αφενός, μη ψηφίζοντας στην επιτροπή για τα ναρκωτικά κατά τρόπο σύμφωνο με την απόφαση 2021/3 και, αφετέρου, εκφράζοντας δημοσίως τη διαφωνία της με τις συστάσεις της ΠΟΥ, οι οποίες περιλαμβάνονταν στην ημερήσια διάταξη, η Ουγγαρία παραβίασε την αρχή της

καλόπιστης συνεργασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ. Η εν λόγω συμπεριφορά υπονόμωσε την αποτελεσματικότητα της διεθνούς δράσης της Ένωσης καθώς και την αξιοπιστία και τη φήμη της Ένωσης στη διεθνή σκηνή.

- 159 Εξάλλου, η επιχειρηματολογία της Επιτροπής με την οποία προβάλλεται ότι η Ουγγαρία δεν έλαβε κανένα μέτρο για να άρει τις συνέπειες της συμπεριφοράς της ή τουλάχιστον για να μετριάσει τις συνέπειές της και να διαλύσει τις αμφιβολίες ως προς τη μελλοντική δράση της αποσκοπεί στο να απαντήσει στους ισχυρισμούς της Ουγγαρίας ότι η επίμαχη ψηφοφορία στην επιτροπή για τα ναρκωτικά ήταν μεμονωμένη περίπτωση και ότι, λαμβανομένων υπόψη των εξηγήσεων που παρέσχε το εν λόγω κράτος μέλος, από κανένα στοιχείο δεν μπορούσε να συναχθεί ότι το κράτος μέλος αυτό ενδέχεται να υιοθετήσει παρόμοια συμπεριφορά στο μέλλον. Αρκεί, όμως, η διαπίστωση ότι οι περιστάσεις αυτές δεν ασκούν, εν πάση περιπτώσει, επιρροή στην παράβαση της υποχρέωσης καλόπιστης συνεργασίας λόγω της συμπεριφοράς της Ουγγαρίας η οποία διαπιστώθηκε στη σκέψη 157 της παρούσας αποφάσεως.
- 160 Λαμβανομένων υπόψη των προηγούμενων εκτιμήσεων, πρέπει να γίνει δεκτή η τρίτη αιτίαση της Επιτροπής.
- 161 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, διαπιστώνεται ότι η Ουγγαρία, καθόσον δεν προσχώρησε στη θέση της Ένωσης κατά την εκ νέου συγκληθείσα εξηκοστή τρίτη σύνοδο της επιτροπής για τα ναρκωτικά όσον αφορά την τροποποίηση της καταχώρισης της κάνναβης και των σχετικών προς αυτήν ουσιών στους καταλόγους, πρώτον, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την απόφαση 2021/3, η οποία τη δεσμεύει δυνάμει του άρθρου 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 288, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, δεύτερον, παραβίασε την αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα της Ένωσης που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και, τρίτον, παραβίασε την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 162 Δυνάμει του άρθρου 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Ουγγαρία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

- 1) Η Ουγγαρία, καθόσον δεν προσχώρησε στη θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την εκ νέου συγκληθείσα εξηκοστή τρίτη σύνοδο της επιτροπής για τα ναρκωτικά του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου των Ηνωμένων Εθνών όσον αφορά την τροποποίηση της καταχώρισης της κάνναβης και των σχετικών προς αυτήν ουσιών στους καταλόγους, πρώτον, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την απόφαση (ΕΕ) 2021/3 του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 2020, για τη θέση που πρέπει να ληφθεί, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά την εκ νέου συγκληθείσα εξηκοστή τρίτη σύνοδο της επιτροπής για τα ναρκωτικά, όσον αφορά την καταχώριση της κάνναβης και των σχετικών προς αυτήν ουσιών βάσει της ενιαίας σύμβασης για τα ναρκωτικά του 1961, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο του 1972, και της σύμβασης για τις ψυχοτρόπους ουσίες του 1971, η οποία τη δεσμεύει δυνάμει του άρθρου 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 288, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, δεύτερον,

παραβίασε την αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και, τρίτον, παραβίασε την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ.

2) Καταδικάζει την Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)